

318. 1687. — ...σωτήριον ἔτος ἀχπζ... Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρτωλοῦ ἱερομονάχου τάχα καὶ προτοσυγγέλου τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου· ὄντος μου γὰρ ἐν Τρίκῃ τῆς Θετταλίας... ἀρχιεράτευοντος τοῦ πανιερωτάτου μητρο(πολί)του μακαρίου Λαρίσσης καὶ ἐπιτροπεύοντος Κωνσταντικοῦ ἱερέως τοῦ προτοπαπᾶ, τρίτον ἔτος ὧν τῆς Μαύρας καὶ Πρίβεζας ἀρθίσης παρὰ τῶν Βενετικῶν.

Κωδ. 368, ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ, τῆς λαύρας Σάδα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 493).

319. 1687. — ἀχπζ^{ορ} Φέβρουαρίου κζ^η ἡμέρᾳ Κυριακῇ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐσφραγίσθη μίγας ρήτωρ ὑπὸ τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Διονυσίου ἀπάνω εἰς τὸν καφέ ὄντάν.

Ἀντίβαλον αὐτὸς ἐκ τοῦ φ. 421α τοῦ 318 κώδικος τῆς ἐν Βερολίῳ αὐτοκρατορικῆς βιβλιοθήκης. Εὐρηται ἐκδομένον οὐκ ἄνευ σφαλμάτων ὑπὸ *De Boor* σ. 179.

320. 1687. — † Ἐἰς τοὺς-α687 Σεπτεμβρίου 9 ἐφάνη ἡ ἀρμάδα τοῦ Βενεκουᾶνου ἡμέρα Σάββατο καὶ τὴν Κηριακὴν ἀνέβη τὸ ἀσχέρη ἀπάνω. καὶ τὴν Πέμπτη ἀρχησε ὁ πόλεμος καὶ τὴν Κηριακῇ ὦρα ἐνάτη ἐπαρὰδοθη τὸ κάστρο τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἔστω εἰς ἐνθήμεσιν τον μεταγενεστέρων. Καὶ εἰς τοὺς ας^η (γρ. ἀχϞη) Μαρτίου 14 ἐμετήκησαμεν εἰς (Περέαν καὶ εἰς) Σηλαμῆναν καὶ Πελοπόνισων.

Χειρόγραφον σημείωμα ἐν ἐντύπῳ Μηνιαίῳ Σεπτεμβρίου τῆς ἐν Σαλαμίνι μονῆς Φανερωμένης ἀνήκοντί ποτε τῇ ἀττικῇ μονῇ Ἀστερίου. Ἐκδίδεται ἐνταῦθα εἰς ἐν τῷ τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας Δελτίῳ Β' (1899) σ. 99. Πρώτερον εἶχεν ἐκδοθῆ ἐν τοῖς Μνημείοις τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων Δ. Καμπούρογλου Τόμ. Β' σ. 182 κατ' ἀνακοίνωσιν Γ. Λαμπάκη, ὁ δὲ κ. Κ. Ζησίου (Σύμμικτα. Ἐν Ἀθῆναις, 1892, σ. 88 σημ. 2) πραγματευθεὶς τὰ κατὰ τὸ σημείωμα ἐπήνευκε καὶ τινὰς διορθώσεις γραφῶν τοῦ σημειώματος. Ὁ δὲ κ. Γ. Λαμπάκης ἐπανέλαβε τὸ σημείωμα ἄνευ τῶν ἀνορθογραφῶν ἐν Δελτίῳ τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας Α' (1892) σ. 70 μετὰ συζητήσεως πρὸς τὸν κ. Ζησίου. Πρὸβλ. Εὐστάθιον Βουλιζμῶν ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας Δελτίῳ Β' σ. 95 κ. ἑ. καὶ Γ. Λαμπάκην αὐτόθι σ. 97 κ. ἑ.

Σημειωτίον ὅτι τῷ 1687 ἡ 9 Σεπτεμβρίου ἦτο Παρασκευή.

321. 1688. — 1688. Ὅταν ἐχάλασεν ἡ Σμηρνη μετὰ τὸν σεισμόν.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 307, 339, 372, 283.

322. 1689. — 1689 ἐκημήθη ὁ πάνηροτατος μητροπολιτικῆς Τραπεζούντος κυρ Ἰωάννης Μάρτηρος ἡς τοῦς 10.

Ἀντίβαλον αὐτὸς ἐκ φ. 3106 τοῦ Βερολινείου κώδικος 348. Ἔχει ἐκδοθῆ οὐκ ἔντε σφαλμάτων ὑπὸ *De Boos* σ. 201.

323. 1690. — 1690 Ἰουνίου 17 ἦλθαν οἱ φράτορες μὲ βασιλικὸν ὀρισμὸν νὰ κυριεύσουν τοὺς ἅγιους τόπους, Ἄγιον τάφον, Ἄγιον Γολγοθα(ν), Εὐρεσίαν τοῦ Σταυροῦ, Ἀποκαθήλωσιν καὶ τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἄγιαν Βηθλεὲμ, καὶ ἐκάμαν τόσα κακὰ καὶ τόσην ζημίαν εἰς τὴν Ἄγιαν Βηθλεὲμ ἐγαλάσαν τὸ τέπλον καὶ ἔρρικταν τὰς εἰκόνας καὶ τὸν σταυρὸν κατα γῆς ὅτι νὰ ἦσαν Ἑβραῖοι δὲν τὸ ἐκάμαν· ἐγάλασαν καὶ τὴν ἅγιαν τράπεζα(ν) ὁ(μ)πρὸς εἰς τὸν Ἄγιον, καὶ ἔρριξαν τὰ ἅγια χόματα εἰς τὸ ταπακάρια τὰ αἰμοδόρα θηρία· καὶ ἄλλα κακὰ ἐκάμαν πεισματικά τῶν Ῥωμαίων, καὶ διὰ ἐνθύμησιν γραφοῦ(ν)ται τὰ παρόντα. Νεόφυτος ὁ ποτὲ Λύδδης.

Κωδ. 188, ἐν προσθέτῳ φύλλῳ τῆς ἀρχῆς, τῆς Λαύρας Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 299).

324. 1692. — 1692 Νοεμβρίου ἐξ ἐγένεν ὁ γάμος τοῦ μπεϊζατέ Ῥάδουλ τοῦ Ἡλιάσκου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐθεντοῦς Κωνσταντίνου βοιβόνδα πάσης Οὐγκροβλαχίας. Ἐτύχομεν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ καὶ ἐγίναμεν σύντεκνοι, καὶ ἔτυχεν καὶ ὁ δραγουμάνος κυρ Ἀλέξανδρος [Μαυροκορδάτος] ἐδῶ γυρηζάμενος ἀπὸ τὸ Μπελιγράδι. Ἔστω εἰς μνήμην.

Χεῖρὶ Δοσιθίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Κωδ. 164 φ. 1 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μιτοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 144).

325. 1694. — † 1694 Αὐγούστου 4 ἐπῆραν οἱ Βενετζεάνοι τὴν Χῆον.

Ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 338, 376, 347, 382, 396.

326. 1694. — Σεπτ. 20 ἰνδικτιῶνος ⁻⁷⁶ γ ἦλθεν βέβαιος λόγος πῶς ἐπῆρην ἡ ἀρμάδα τῶν Βενετζιάνων, ὁ τζιενεράλης, τὴν Χῆον καὶ ἐγένεν μεγάλη αἱματοχυσία τὸν μουφτῆ ὅπου ἦτον ἐκεῖ ἐξόριστος,

ὀνοματι Φειζουλὰχ - ἐφέντης, καὶ τὸν Χασὰν - πασιὰν ὁποῦ ἐφύλαγον ἐκεῖ ὁμοῦ μὲ τὸν μουρτὴ τοὺς ἐπέβραν ζῶντας.

Ἐν τῷ 1686 μὴ ἐν ἀρχῇ παραφύλλου τοῦ κωδ. 130 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μισογίου τοῦ Παναγίου Τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 115).

326α. 1695. — Ἴδι ἀνωτέρω ἀρ. 314.

327 1696. — Εἰς τοὺς ἀρχῆς ἐν μηνὶ Ἰουλίου 10^η ἦλθεν ὁ Ράλης ἀπὸ τῶν Μορία, καὶ τῶν ἔβλα εἰς τα γράμματα, 1696, ὁ Αἰγίνης Καλλίνικος.

1696 Ἰουλίου 12 ἦλθεν ὁ Δημπέριος μετὰ τοὺς Χριστιανοὺς.

Ἐθνακτὴ βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν κωδ. 95 εἰν τῇ προσθίῳ ἐξωφύλλου (Σακκελίωνος σ. 18).

328. 1696. — 1696: - Ὀκτωβρίου 28: † Τὴν αὐτὴν χρονίαν καὶ τὸν αὐτὸν μὴν ἡμέρα Πέμπτη ἔκαμεν εἰς τὴν ἐριμον εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἀγίου Σάββα βροχὴν μεγάλην καὶ φωδερὴν καὶ ἑκατέβην χεῖμαρρος μέγας καὶ ἐπίρεν τὸ μισῶν μοναστήριον ἀπὸ θεμελήου, ἐπιτρωπευοντος ὁ παπὰ Νεόφитος ἀνεψιῶς τοῦ μακκαριωτάτου Δοσιθέου καὶ ἡγουμενεύοντος Νικηφόρου τοῦ Κυπρήου.

Κωδ. 695, ἐν παραφύλλου τῆς ἀρχῆς, τῆς λαύρας Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 650).

Ἡ 28 Ὀκτωβρίου ἦτο ἡμέρα Τετάρτη καὶ οὐχὶ Πέμπτη.

329. 1697. — 1697 Φεβρουαρίου 2 ἐλειτούργησεν μέσα εἰς τὸν Ἅγιον τάφον (καὶ) ἔκαμε τὴν παρρησίαν τῆς Ἰσαπαντῆς ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης ἅγιος Τύρου καὶ ἱστοριογράφος κῦρ Ἰωάσαφ ὁ ἀπὸ Χαλεπίου, καὶ δεόμεθα τῇ σῇ πανιερότητι νὰ ἐνθυμᾶσαι καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ εἰς τὰς ἀγίας σου προσευχὰς Μακκαρίου θύτου τοῦ Ἀσπρομάλη.

Κυρίως Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἱεροσολύμων κωδ. 214 φ. 175^ε (Κεραμέως Τόμ. Α' σ. 292). Αἱ ἀνορθογραφίαι τοῦ σημειώματος δὲν ἐτηρήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκδότη.

330. 1698. — ἀρχῆς μηνὶ Ἀπριλίῳ 15^η ἡ κημησις τοῦ επισκόπου κῦρ Καλλίνικου τοῦ ποτε Χημάρρας καὶ Δελθίνου ἐορτῆς τοῦ ἡ μνίμη.

Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας κωδ. 16 (130) φ. 174^α (Βένης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας Δελτίῳ 4', 1906, σ. 65. Χαίριστοῦ τεύχους σ. 17).

331. 1698. — † Ἔτους ἀρχῆς Ἰουνίου ἕ . ἡμ . . . ἐκοψε ο Ἴππασιας καὶ τον Διμο ἐκ χόρ . . . καὶ ἐγένηκε ἡ αἰτεία Ἀζή- σα(λα)γὰς καὶ ἥστερα ὑπαίγαν ἡ γέροταις τοῦ βιηλαετι[ου] ἐξορισαν τ' Ἀζηζαγα εἰς τ' Κρίτην.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βένος ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς ἑταιρείας Τόμ. 7' σ. 97 κ. ἑ., ἐκ τοῦ κώδικος Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 287 φ. τελευταίου α.

Τὸ κεινὸν ἡμ . . . συμπληρωτίον ἡμέρα Πέμπτη.

332. 1698. — † ἔτους ἀρχῆς μινὸς Νοεβρίου ἡμέρα (μεσιστ) . . . εἰσίστη ἡ γις εἰς τὰς ζ. ὄρας τῆς νει-κτος καὶ ἀκουσα ναν τζι- τζηραν τ' ἡμέραν ἐκίνει καὶ ἐλαλοῦσεν ὡς σάν τ' Ἰουλι . . .

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βένος ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς ἑταιρείας Τόμ. 7' σ. 100 ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 287 φ. τελευταίου α.

333. 1699. — 1699 Ἀπριλίου 2 τετέλεισται ὁ μακαρίτης διδά- σκαλος Βησσαρίων¹, ἡμέρα τῶν Βασιφορών, ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας (ὁ θάνατος αὐτοῦ δὲ ἦν καταρροή), ὅστις τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας ἦν ὑγιής καὶ εἰσῆλθεν ἐν τῷ ναῷ κατὰ τὴν τάξιν ἐρχόμενος δὲ ὁ Ἱερό- θεος ἐπρόσταξεν αὐτὸν ὅπως κάθηται πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ (τοῦ Βη- σαρίωνος) θρόνῳ, καὶ τὸ ταχὺ τὴν Κυριακὴν ἀνέστη ὅπως ὑπάγη ἐν τῇ μητροπόλει, καὶ μετανοῶν ἄρχισε ἐν τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ ψάλλειν τὸν πολυέλιον, καὶ φθάσασα αὐτὸν καταρροή ἐπέσε χαμκί ἦν δὲ ὥρα ὀγδοῆ τῆς νυκτός· αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

1699 Σεπτεμβρίου 13 εἰς Ἰωάννινα ἐγίνε εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας τῆς ἡμέρας τετράδης ἐκλειψίς ἡλίου καὶ ἐκράτησεν ἕως τὰς πέντε ὥρας, καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησιν.

Χεῖρὶ Δημητρίου τοῦ Γ'λυκῆ.

Κώδ. 533, ἐν προσθέτῳ φύλλῳ τῆς ἀρχῆς, τῆς λαύρας Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, ἔον ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων [Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 578].

334. 1700. — † ἔτους ἀψ. ἐγένεικε χειμον φοβερός· καὶ ἐπέσε χειονη πολὴ καὶ ἄρχεισεν το χειόνη ἀπο τους ἥκοσι Δικεβρίου, καὶ ἐχρηνησε εὖς οπου εὐγίκε ο Μάρτης. κὲ ἐπέσ' ενα χηονέ· πρότα καὶ ἔκαμε ἔ.αν μῆνα εἰς τον κάμπο· καὶ ἀπό κυ καὶ δοθε εὐρίχει· καὶ τὰ βουνα ἐχειόνειζαν ος οπου εὐγίκε ο Μάρτης καὶ ἐπέσε καὶ ἄλλο

¹ Ἴδε περὶ αὐτοῦ Β. Μυστακίδην ἐν τῷ Παρασση Τόμ. Α' (1886) σ. 62 κ. ἑ.

ενα χειόνει εις τας εἴκοσι του αὐτου μηνός καί εκαμε εις τον κριπον ημερς η' καί εψάφησαν πολλα πράματα· καί τ' αὐτόν μηνα ετζά-
(ο)κοσαν καί το τελεπόρον τον Μειθάνον καί το εχάλασαν. εις
χορι* Γαρδίκη* τόν ἔπησαν καί εις τόν Θεσσαλονείκη εχάλασαν.

Ἐξίδωκεν ὁ κ. Ν. Βέης ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καί ἔθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Γ' σ. 97 ἐκ τοῦ κώδικος Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 287 φ. 1α.

335 1701.— Τῷ αψα' ἦλθεν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Θεο-
δοσιουπόλεως κῦρ Εὐγένιος καί ἠλεήθη.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 211 ἐν σημ.).

336. 1701.— Ἐτους ζσθ' μηνί Μαρτίῳ η' ἔγεινε σεισμός μέγας εἰς τὰ μεσάνυχτα ζημερόνοντας Κυριακῆ, ἔσχασαν ἐκκλησῖαι σχεδόν καί ἔπεσαν σπήτια πολλὰ καί ἐκκλησῖαι καί πύργοι πολλοί ἦτοι κά-
στρα καί εἰς πολλὰ μέρη ἐσχίσθη ἡ γῆ καί βγῆκεν νερόν καί ἐκράτη-
σεν ὁ μέγας σεισμός ἡμέρας δέκα ἑπτὰ καί εἰς τὰς εἴκοσι πέντε εἰς τόν μέγαν Ἐσπερινόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἔγεινε σεισμός μέγας καί ἔπεσε τὸ κάστρον τοῦ Τεπελενίου καί ἐσκοτώθησαν ἄνθρωποι τριακό-
σιοι. Τ. μόνον αὐτόν τόν Ἐσπερινόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί μετὰ ταῦτα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔπαυσεν.

Κάστρου πόλεως Βερατίου κώδ. 9 ἐν ἀρχῇ. Ἴδε Ἀνθιμον Ἀλεξούδην ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς ἑταιρείας Τόμ. Ε' σ. 356.

357. 1702.— † 1702 ἐκρέμασαν τόν παπα Φόρλη Ὀκτω-
βρίου 12.

Ἐνθα καί ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καί ἀρ. 388, 394, 401, 405, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

357^α. 1702.— Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 287.

338. 1704.— † 1704 ἐπνηξεν ὁ σουλτάν Μουσταφάς τόν βε-
ζήρη τοῦ Ταλτὰ Πάνει.

Ἐνθα καί ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καί ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 376, 347, 382, 396.

339. 1705. — 1705. Ὅταν ἐμάλοσαν ἡ μαστιχάρι με τὴν χοραν.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νειήτων (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 380). Ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως Χίου ἀπόπασιν τῶν Μαστιχοχώρων καὶ τὴν συγκρότησιν αὐτῶν εἰς ἕξιον ὄσημον.

Ἴδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 372, 283.

340. 1705. — Τῷ αὔστῃ ἦρθεν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τραπεζούντος κύρ Νεκτάριος καὶ ἠλεήθη.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 214 ἐν σημ.).

341. 1707. — † 1707 ἐμαρτύρησεν ὡ παπα Κηρηάκεις.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 295, 282, 278, 260, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

342 1707. — αὔστῳ Ἰουνίου 6 ἡμέρα στ ἐγινεν ἐκλιψὶς ἡλίου πρώτη ὡρα τῆς ἡμέρας εως :

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βένος ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς ἐταιρείας Τόμ. 4' σ. 99 ἐκ τοῦ κώδικος Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 898 ἐν τῇ σταχώσει πρὸς τὸ τέλος.

Ἡ 2 Ἰουνίου 1707 ἦτο ἡμέρα Δευτέρα καὶ οὐχὶ Σάββατον (5').

343 1710. — Τῷ αὔστῃ ἦλθεν ὁ παν. Θεοδοσιουπόλεως κύριος Ἰάκωβος καὶ ἠλεήθη.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 211 ἐν σημ.).

344. 1710-1717. — αὔστῃ Ἰουνίου γ' ἐχαλάσθη ὁ Ἀλιπασιάς βεζήρης ὁ ἐκ τῆς Τυρουλώνης καὶ ἐγινεν ὁ Ὀσμάν Πασιάς Κυπρούλης βυσιλεύοντος τοῦ σουλτᾶν Ἀχμετ. Ἐκάθησε ἡμέραις 56' καὶ μετ' αὐτὸν ἐγινεν ὁ Μπαλτατζῆς Μεχμετ Πασιάς ὁ ὁποῖος ἦτον βεζήρης πρὸ τοῦ Τζόρλου καὶ πάλιν εἰσῆχθη καὶ πρὸ τούτου ἦτον ὄνταμάτης. αὔστῃ μετὰ τὸ γύρησμα τοῦ σφερίου ἀπὸ τοὺς Μοσχοβούς ἐγινε βεζήρης ὁ Ἰσοῦφ πασιάς γενήτζαράγας δέκα μέραις.

αὔστῳ Νοεμβρίῳ πρώτη ἡμέρα Σαββάτῳ ἐξώσθη ὁ Ἰσοῦφ πασιάς καὶ ἐγινεν ἐπίτροπος ὁ Σουλεημᾶν πασιάς Νισαντζῆς τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὡρα τοῦ μηνός· μετ' αὐτὸν ἐξώσθη καὶ ἐγινεν ὁ μουλά Ἡπραήμης καὶ ἔθανατόθη ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ἀνακτος μετὰ τὸν μουλᾶν ἐγινεν ὁ Ἀληπασιάς γαμβρός τοῦ ἀνακτος σουλτᾶν Ἀχμέτη.

Ἀψιγῶ ὄντος μουλὰ Ἀνδριανού, Νοεμβρίῳ ἰαυῷ ἔγινεν αὐθις ὁ Κυπριανὸς πατριάρχης ἐξωσθέντος τοῦ Κυρίλλου καὶ διὰ τὴν φιλόργυρον αὐτοῦ γνώμην εἰσῆχθη ὁ τρις ἐπίσκοπος Κοσμάς ὄτος μου ἐν Κωνσταντίνου πόλει αψιδῶ μηνί Μαρτίῳ ἐξωσθέντος δὲ τοῦ ἀκόσμου Κοσμά εἰς αψις Μαρτίου κδ' εἰσῆχθη ὁ ἐκ Καισαρείας κύρ Ἱερεμίας.

Κατὰ τὸ αψιδῶ ἔτος μετὰ τὴν νίκην ὅπου ἔκαμαν οἱ Γερμανοὶ καὶ ἰθανατώθη ὁ Ἀθηνασιᾶς εἰς τὸ Βαρατίνη, ἔγινε βεζήρης ὁ Χαλλήλ πασιᾶς, προστατζίμπασης τὸ πρῶτον ὄν

Κατὰ τοὺς αψιδῶ ἤτηθηθεις παρὰ τῶν Γερμανῶν καὶ παρα τοῦ Εὐγενείου τοῦ ἀφρηῆθ ἡ ἐξουσία καὶ Θεσσαλία, κλεισθεις φυγὰς ὤχετο. Ἐγινε δὲ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Μεσεμέτης ἐν ᾧ καιρῷ καὶ τὸ Πιλιγράδιον ἐάλω.

* (Δι' ἄλλης χειρὸς ἐν παραπομπῇ εἰς τὴν λέξιν Μεσεμέτης). Οὗτος πρῶτερον νισαρχῆς ἦν ἐκ Καισαρείας ἔλκων. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς ἐν Ἀδριανουπόλει μετὰ τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου καὶ ἀπάσης τῆς συνόδου Δεκεμβρίου γῆ εἰσῆλθομεν.

Ἀντίγραφ' αὐτὸς ἐκ τοῦ φ. 144a-6 τοῦ κώδικος 710 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς τῶν Ἰδῆρων.

345 1711 — † 1711 ἐσῆκουσεν ὁ σουλτάν Ἀχμάτης σφεῖρη 1 μὲν τὸ Μόσχονθον.

*Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. *Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 200, 377, 373, 364, 357, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

346 1711. — Τῷ αψιδῶ ἦλθεν ὁ παν. μητροπ. Τραπεζοῦντος κύριος Παΐσιος καὶ ἠλειήθη.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 215 ἐν σημ. 1).

347 1712 — † 1712 Ματίου 29 ἐσκότοσαν τὸν Μάταλον.

*Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. *Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 382, 396.

348 1712. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 344.

349 1713. — α̅ ψ̅ ι̅ γ̅ Ἰουνίου κα̅ ε̅ χειροτόνηθη ὁ παπὰ Ἰγνάτιος Νεοχωρήτης ὑπο χειρῶς κυρι Ἀγαθγγέλου Ἐβρουσθένης.

Θεραπνῶν κῶδ. 32 (43) φ. 1985 (Βένης ἐν Ἐπιστηρίδι Παρθένου Ἐξ. II' σ. 122. Χωριστοῦ τεύχους σ. 30).

349^a. 1713 — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 344.

350. 1713 — 1713 μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 24 ἡμέρα Σάββατο ταχί ερηξεν ἀφέντης ὁ θεὸς μίαν καταχνίαν εἰς τὸ νησί μας παγγρομμινὴν καὶ ἦτον τὸσα πολὺ ὅπου ἕνας τὸν ἄλλον ἐν ἐβλέπαμεν ἐκῆ ὅπου ἐστεκούμασταν. Τὴν αὐτὴν χρονίαν δὲν ἤβρεξεν ποτε εὖς εἰς τὸν Φλεβάρη μῆδε Νοεμβρῆ μῆδε Δεκεμβρῆ μῆδε Ἐνναρις μῆδε ὁ μῆσός Βλεβαρις δὲν ἔβρεξεν ψυχάλαν μανὸν ὅλον βορράδες ξερῆ τὴν αὐτὴν χρονίαν δὲν ἐγένεν εἰς τὸν τόπον μας σητάρην ὁ καλῆτερος ἡκαμὲν δὴ ὁ κηλὰ πολὴ δὲν ἔκαμον καθόλου καὶ ἐταγίσαν τὰ σιταρία ὅσαν ραπες.

Ἐκ τῆς σ. 247 κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Καλαμωτῆς (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 384).

Ἴδε καὶ ἀρ. 360, 362^a, 353, 314, 386.

351. 1713. — 1713 ἦτον ἀνηδρῆα καὶ ἡκαμὲν ἐναννερὸν ἡττες 25 τοῦ Νοεβρίου καὶ ἐπῆεν ἡ γῆ ὅσον ὅπου τὸ πῆρνει τ ἀλετρον μίσα στο κάμπον ἡβρησκε καὶ τὸ νῆν καλοκερινὸν ἐσπῆραν ἡ ἀνθρώποι μερδικον. καὶ μέρος φικαν καὶ ἀσπορα πολὰ καὶ ἐπαντεχαν νὰ βρέξῃ νὰ τὰ σπύρου καὶ δὲν ἡβρεξεν πῆὰ καὶ φικαν τὰ ἄσπορα καὶ ἀπεφάσιστησαν. καὶ ἡς τες ἡκοση τοῦ Φλεβάρη Σάββατο ταχί ὅρα οὔρου ἐκαταχερίσεν ἀφέντης ὁ θεὸς τὰ νερά καὶ ἡβρεχεν ἀστο μεσιμέρι καὶ ἡπῆεν ἡ γῆ ὅσον ἦτον καὶ προτὰ πηομένη καὶ ἡς τες κοσηδῆο τοῦ Φλεβάρη ἐσπῆρα τοῦ μίσε Φιριπου τὸ χοράφιν τὸ μῆσον βοριον μέρος κριθαριν ἡρίξα καὶ μῆαν οργίαν ροθηθια ἀν γήνουν νὰ τὰ γραψῶ.

Ἀκομη ἐκαμὲν νερά ἡς τες κοσηφτα τοῦ Φλεβάρη καὶ ἡβρεχεν Σάββατο βραδί ὅλη νύχτι εὖς ἀπολήτουργα τὴν Κυριακὴ καὶ ἦτον καὶ τοῦ Σταυρου ἡ τριτι Κυριακῆ τῆς Σαρακοστής.

Τὰ σητάρια ἐκαίσαν καὶ ἐγένισαν ὅσαν ξηροχορταρα· ἡχεν ὁ κῆρις μου τοῦ Πορου τὸ κατο καὶ τὸν λάχανά ἀνεστατικά καὶ ἐλονεψεντα ὅλα τ ἀσταχια ἀνταμα καὶ εὐγαλι δεκα καρτα σηταριν καὶ ἐπῆρεν καθενας τὰ πέντε.

Ἐν σ. 177 κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Καλαμωτῆς ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ 1711 καὶ λήγοντος τῷ 1718 (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 384).

Ἡ 20 Φεβρουαρίου 1713 ἦτο Κυριακὴ καὶ οὐχὶ Σάββατον.

352 1713-1716. — 1713 Σεπτεμβρίου - 2 - ἐχειροτονήθηκα ἀρχιερέας ἐχειρωτονιθικα ἀρχιαιρέας - Σεπτειβρίου - 2 1713.

1716 - Απριλλίου 12 - ἡμέρα Πέμπτη ἐκείνησα καὶ γράφο τὸ παρὸν νόμημον εἰς τοῦ Μουζουμ ἀγὰ Μουσταφὰ ἀγὰ τὸν ὄντὰ εἰς τοῦ Ἄραπ Ἄλλῃ τὰ σπήτια καὶ ὁ Θεὸς βοηθὸς διὰ τῆ ἀπῆς μὰς ἐβγαλὰν ἀπὸ τὸ Ἄνκουλέτο ἐκείνησα.

Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Ἄνδρου κῶδ. 5 φ. 19α (Λάμπρος ἐν Ἐπετηρίδι Παρνασσοῦ Ἔτ. Γ' σ. 100. Χωριστοῦ τεύχους σ. 11).

Αὐτόγραφα σημειώματα Γεδεών ἐπισκόπου Αὐλοκοτάμου Κρήτης. Πρὸς καὶ ἀρ. 429. Ἴδε καὶ ἀρ. 126, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 293, 357, 367, 370.

353. 1714. — 1714 Ἀβούστο 29 ἡμερα - ε ωρ. - 9. ἐγέμισεν ὁ ουρανὸς ὅλος ἀνατολιν καὶ δισιν συνεφα μικρὰ ὅσαν σακούλια ασπρα παρα πολλα κοκκηνα καπνερα ὅσαν προβατα παρα πολλα πηκνα πηκνα ὅσαν αστρα τὴν αὐτην βραδιαν ἦταν καὶ ἀφεγγεια μα δητικα ἦταν πολλα κοκκηνα ἦταν καὶ μελανα πολά.

Ἐν σ. 245 κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Καλαμωτῆς (Κανελλιτικὴ Χισκὰ ἀνάλεκτα σ. 382).

Ἴδε καὶ ἀρ. 350, 360, 362α, 314, 386.

Ἡ 29 Αὐγούστου 1714 ἦτο Κυριακὴ καὶ οὐχὶ Παρασκευὴ (ε).

353α. 1714. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 344.

354. 1714 - 1718. — 1714 Φεβρουαρίου 25 ἐμετατίθην ὁ ἅγιος Χίου κύρ Γεννάδιος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἡρακλείας.

† Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει Φεβρουαρίου 27 ἐχειρωτονήθην ὁ κύρ Γεράσιμος εἰς τὸν αὐτὸν θρόνον τῆς μητροπόλεως Χίου.

Ἐτι τῷ αὐτῷ ἔτει Μαίῳ 13 ἦλθεν εἰς τὴν Χίον. ἱ ἔκαμαν ἐξωτερικῶς τὸν Δανιὴλ τοῦ Ἰουλίου πρῶτην· καὶ ἦλθεν εἰς Χίον Σεπτεμβρίου 7.

Ἐτι Ἰουνίῳ 29 ἦλθεν ὁ τζαούσης καὶ ἐπῆρε τὸν κύρ Γεράσιμον εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἐτι τῷ αὐτῷ ἔτει Ὀκτωβρίῳ 27 ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος ὁ ἅγιος Νικομηδείας κύρ Παρθένιος.

1718 Ὀκτωβρίῳ 19 ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος ὁ μακαρίτης Ἡρα-

* Ἔτε καὶ ἄλλοις στίχοις διαγεγραμμένος μέχρις ἀφανείας.

κλείας κυρ Γεννάδιος καὶ ἐμὸς ^βθεῖος ^αεἰς τὴν ἐπαρχίαν του εἰς τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Τζουρλου.

Κωδ. 186 μονῆς Παντελεήμονος ἐν Ἁγίῳ Ἰσίδωρῳ ἐν παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς (Δάμπτρου Τόμ. Α' σ. 315).

355. 1714-1719. — ἀψιθ Μαρτίου κδ' τῆ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ παρέλυσε τῆς ἀρχῆς ἡ τῶν Ὀθωμανῶν βασιλεία Κωνσταντῖνον τὸν Μπασαράμπα βοεβοδα καὶ οἱ ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἀπέκτειναν αὐτόν τε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ Ντίνκουλον, Στέφανον, Ῥαδουκᾶνον καὶ Ματθαῖνον, καὶ τὸν Ἰωάννην Βακκαρέσκουλον τὸν μέγαν παχάρνικον τῷ αὐτῷ ἔτει Αὐγούστου ιε'.

ἀψιθ Μαρτίου κε' ἡγεμόνευσεν ἐν τῇ Οὐγγροβλαχίᾳ Στέφανος ὁ Καντακουζηνός ὁ υἱὸς Κωνσταντῖνου Καντακουζηνοῦ τοῦ μέγα στολνίκου, ἀφ' οὗ ἀνῆρέθη παρὰ τῆς βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν ὁ Μπασαράμπας σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ τῷ Ἰωάννῃ Βακκαρεσκούλῳ.

ἀψις Ἰανουαρίου λ' εἰσῆλθεν ἀπὸ Μολδαβίας εἰς Βουκουρέστιον τῆς Οὐγγροβλαχίας ὁ σοφὸς ἡγεμὼν Νικόλαος Μαυροκορδάτος, πρῶτον τῆς Οὐγγροβλαχίας ἡγεμονεύσας, τῷ δὲ αὐτῷ ἔτει Νοεμβρίου ιδ' ἀπήχθη αἰχμάλωτος εἰς Οὐγγρίαν, ὅτε καὶ πᾶσα ἡ Οὐγγροβλαχία ἠνδραποδίσθη καὶ τὸ Βουκουρέστιον ἠρημώθη ὡς οὐδέποτε. Ἐφύγομεν δὲ καὶ ἡμεῖς εἰς Οὐγγρίαν τῷ αὐτῷ ἔτει Νοεμβρίου κδ' καὶ κατηντήσαμεν εἰς Μπρασόβη Δεκεμβρίου δ', διὰ τὸ μείναι εἰς Κίνπιναν ἱκανὰς ἡμέρας. κακείθεν τῷ ἀψιζ' ἔτει Μαρτίου ιβ' ἐξεληθόντες, ἤλθομεν εἰς Βουκουρέστιον τῆ ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, εὐρόντες ἐν τῷ θρόνῳ τῆς Οὐγγροβλαχίας ἡγεμόνα τὸν χαριτώνουμον Ἰωάννην Μαυροκορδάτον, ὃς ἡγεμόνευσεν ἐν τῇ Οὐγγροβλαχίᾳ μέχρι τοῦ ἀψιθ ἔτους Φεβρουαρίου κγ', καθ' ἣν καὶ ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ μονῇ τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆ τῷ Ἁγίῳ τάφῳ ὑποκειμένη.

ἀψιθ Ἀπριλλίου κς' τῆ Κυριακῇ τῆς Σαμαρίτιδος εἰσῆλθεν εἰς τὸ Βουκουρέστιον ὁ σοφὸς ἡγεμὼν Νικόλαος Μαυροκορδάτος δευτέρου ἡγεμονεύσας.

Ἐν φ. 3526 τοῦ κώδικος 619 (229) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 319).

356. 1715. — 1715 - ἐπέβραν τὸν Μορέα τῇ Τίνω τὴν Σούδα καὶ τὴν Σπίνα Λόγκα καὶ ἐγένιν μίγας ἐχμαλοτισμός.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρῶ. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 147, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 293, 352, 367, 370.

357. 1715. — 1715. Μαιου 18 ἡμέρα Παρασκευὴ ἦλθεν ὁ Ἄλῃ - πασῆας Βελῆρας εἰς τὴν Λάρησα καὶ ἐπήγεν εἰς Ἀνάπλη.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396, ἰδίως δὲ τὸν ἀρ. 364.

358. 1715. — 1715. Ἐπῆρεν ὁ Τούρκος τὸν Μωρέα καὶ ἦρθε ἐστὴ Μάνη.

1715 ἀπὸ κτίσεως κόσμου 7223 Ἰουλίου 9, ἐπῆρεν ὁ Τούρκος τὸ Ἀνάπλι. 6 Αὐγούστου ἐπῆρε τὴ Μεθώνη.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ἀθ. Πετρίδης ἐκ κώδικος Ἀρειοπόλεως μετακομισθέντος ἐκ Νομιστῆς τοῦ δήμου Δεύκτρου, ἐν Πανδώρα Τόμ. ΚΒ' (1872) σ. 578.

359. 1715. — Μαιου 1η εἰς τοὺς ἀζιε ἦλθεν εἰς βηζηρῆς εἰς τὴ Λαρισα καὶ επαγί εἰς στὴν Κοβρω καὶ ἐπώλησεν αὐτα (= ἄτια).

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βέης ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς ἑταιρείας Τόμ. Γ' σ. 98 ἐκ τοῦ κώδικος Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 1009 φ. πρώτου 6.

Ἡ 18 Μαΐου 1715 ἦτο Τετάρτη καὶ οὐχὶ Παρασκευή.

360. 1715. — 1715 εσηκασεν ὁ Τούρκος λεσκέρην—20 χιληάδες λαὸν καὶ πρότόν μὲν ἐπήγει σ τὴν Τηνον καὶ ἐπῆρεν τὸ κάστρον καὶ ἐκοψεν τοὺς ολους ὅς — 5 χιληάδες ψηχῆς καὶ τοὺς αλους με γηνεκαὶς καὶ παιδιὰ τοὺς ἐσκλάβωσεν ολους καὶ ἐπούλκωσεν καὶ πολλοὺς εἰς τὴν Χηον καὶ ἐπῆρεν τὸ κάστρον εἰς τες—10 τοῦ Ἡουνῆο μηνός καὶ ἐπῆρεν τὸ ης—8—μερας. Τὴν αὐτὴν χρονίαν μνηνι Ηουλπο —15 ἐπῆρεν καὶ τὸ Αναπλιν ὅλα τα κάστρι του Ἀναπλήου τὸ Παλαμίδιν τὸ Ἐαμηλην καὶ τα ἕτερα ὅλα.

Ἐν σ. 244 κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Καλαμωτῆς (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 382).

Ἴδε καὶ ἀρ. 350, 362α, 353, 314, 386.

361. 1715. — Τὴν Πελοπόννησον ἤγαυον τὸν Μορέα ἐπάρθη ἀπὸ τοῦς Ἀγαρινοῦς, εἰς τοὺς 1715 ἔτος Χριστοῦ μνηνῆ Ἰουλιου.

Ἐν φ. 226 τοῦ κώδικος 109 τῆς βιβλιοθήκης Μηλεῶν (Κεραμεύς ἐν Ἐπιστηρίδι Παρνασσού Ἐτ. Ε' σ. 63).

362. 1715. — 1715 Ἀλοναρίου 4 ἡμέρα Σαβῆτο επηρε ο Τούρκος το Ἀνάπλη. Ο βεζίρης ἔρθε ἀπὸς τοῦ κε ἐπὶρε τον Μορέαν ὄλονε.

Ἐπιγραφικόν χάραγμα ἐν τῷ κατὰ τὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου Στεφάνι παρὰ τὰς Κλεωνᾶς ναϊδρίου τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐπὶ ἀγιογραφίας. Ἰδε Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς Ἱταιρείας Δελτίον Β (1894) σ. 18 κ. ἑ.

362α. 1715. — 1715 μηνὶ Δηκεβρη 27 βραδὴ την νύκτα ηκαμιν αφεντης ὁ θεός μὴν σιγκλησιν και εχαλασεν η ποταμὴ τους διο καμπους της Καλάμο της εχαλασεν τηχους και ποστατηκα ολα και σκινους και αλα διντρα πολα απο τα πολα νερα την αυτην ημεραν εχαλασεν και ο περιγος της Κρινας ¹.

Ἐκ τῆς σ. 247 κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Καλαμωτῆς (Κανελλῆικη Χιακά ἀνάλεκτα σ. 381).

Ἰδε καὶ ἀρ. 350, 360, 353, 314, 386.

363. 1715 - 1716. — Ἐτους 1715 ἐπῆραν οἱ Τούρκοι τὸν Μορέαν καὶ τὰ ὅσα κακὰ ἔκαμαν εἰς τὴν Κόνθρο καὶ εἰς τὸ Ἀνάπλι τίς ἤμπορεῖ νὰ τὰ γράψῃ;

Εἰς τοὺς 1716 ἦρθαν κατὰ τοὺς Κορφοὺς ἡ ἀρμάτα ὅλη τῶν Τούρκων καὶ διὰ ξηρᾶς ὁ Κερά Μουσταφᾶς πασιᾶς μὲ σαράντα χιλιάδες καὶ τοὺς ἐπολέμησαν καὶ ὑπερμαχήσας ὁ μέγας Σπυριδῶν τοὺς ἐτρόπωσας καὶ ἔφυγαν κακὴν κακῶς καὶ ἐφονεύθησαν ὡς τριάντα χιλιάδες.

Τὸ αὐτὸ ἔτος ἐσηκώθη ὁ Νέμιτζος καὶ ἐσκοτώσε τὸν βεζύρη εἰς τὸ Βαρουτίνι καὶ ἐπῆρην καὶ τὸ Τουμισίβαρι καὶ ἔγινε φθορά εἰς τοὺς Τούρκους πολλή

Χειρόγραφον σημείωμα ἐξ ἐντύπου Τριφίδου τῆς μονῆς Ἁγίου Νικολάου Ἰωαννίνων, εὑρισκομένου νῦν ἐν μονῇ Ῥογκοβοῦ τοῦ Ζαγορίου, ἐκδοθὲν ἄνευ τερήσεως τῶν ἀνορθογραφικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Σάουρου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς Ἱταιρείας Τόμ. Ε' σ. 568.

364. 1716. — † 1716 ἐπήγεν ὁ Ἀλὴ πασιᾶς βεζήρης εἰς τὸ Πελη[γράφει].

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἰδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

365. 1716. — 1716 Μάετου 3 ἐπυρε ὡ βεζυρ αγᾶς Μεσταφαγᾶς(;) τὸν ἄρχον σπάθαρι Μύχαλι τον Κάντακουζινων καὶ τὸν ἄρχον σπάθαρι Τούτεσκῶ εἰς τὴν Κόνστανδινοπολλοί.

¹ Θίσις παρὰ τὴν περιοχὴν τοῦ Κάμπου τῆς Χίου.

1716 Μάεiu 1 ἐπίρανε τὸν Καλαράσι καὶ τὸν ἐβαλανε εἰς τὴν μπουσκαρία .

1716 Μάεiu 2 ἐβαλανε τὸν ἰνδοξέτατων ἄρχον ἀγὰ εἰς τὴν μπουσκαρία τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου καὶ φιλοχρυστοῦ ἀθέντος Ἰω Στεφάνου Καντακουζίνου τὸν γινεκάδελφον.

Ἐν φ. 976 τοῦ κώδικος 614 (205) τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ βιβλιοθήκης τῆς Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (Λίταϊσα σ. 307 κ. ἑ.).

366. 1716-1749. — Τῷ αψιβ' ἔτει Ἰουλίου ε' ἐχειροτονήθη Θεοδοσιουπόλεως ὁ παν. μητροπ. κύριος Ἀζαρίας ὁ πρὸς μητρὸς θεῖός μου ἐκ γένους Γρηγοράντων, καὶ ἀρχιερατεύσας χρόνους τριάκοντα ἐπτὰ τῷ αψιβ' Ἰανουαρίου κα' ἀνεπαύθη.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 211 ἐν σημ.).

366α. 1716. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 344.

366β. 1716. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 354 καὶ 355.

367. 1717. — 1717 ἔγινεν μέγας σεισμός καὶ ἐχάλασαν πολὰ χωρία.

Σημείωμα ἐκ Κρήτης ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρὶ. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 293, 352, 356, 370.

368. 1717. — Τῷ αψιβ' Ἰουλίου α' ἦρθεν ὁ παν. μητροπ. Τραπεζοῦντος κῦρ Παΐσιος με ὀρισμὸν βασιλικὸν καὶ με πατριαρχικὰ συνοδικὰ γράμματα, ἐξώρισε τὸν κῦρ Φιλοθεον (Χαλδίας), καὶ ἔκαμε ζάπτι τὴν ἰπαρχίαν τοῦ προεδρικῶς Καὶ τῆ κζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνεπαύθη ὁ κῦρ Φιλόθεος εἰς χωρίον Περτέκ, ὁ δὲ κῦρ Παΐσιος ἀρχιεράτευσεν ἕως οὐ ἐγένετο νόμιμος ἀρχιερεὺς ὁ σοφώτατος κῦρ Ἰγνάτιος Φυτιάνος.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 215 ἐν σημ. 1).

Ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 369.

369. 1717-1734. — Εἰς τοὺς αψιβ' Σεπτεμβρίου ἔει ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας ὁ πανιερώτατος καὶ σοφολογιώτατος

κύριος Ἰγνάτιος Φυτιάνος, καὶ φωτίσας τὸ ποιμένιον του τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων σπουδῆ, ἀνεπαύθη τῷ αὐτῷ Ἄπριλίῳ ιζ'.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 22 (Κεραμίδος Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 216 ἐν σημ. 41).

Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 368.

369^α. 1717. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 313.

369^β. 1717. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 344.

370. 1718 — 1718-ἦλθεν θανατικὸν Ἰουνίου-16.

Σημείωμα ἐκ Κρήτης ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρὶ. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 293, 356, 367.

371. 1719. — † ΑΨΙΘ [ἦρ]τεν βασιλικὸς ἀνθρώπος εἰς τὴν Χίαν κε ἐγίρεθεν τοὺς ἀρχοντας κε ἐ[πια]σεν δια να τοὺς χάλάσι κε οὐχ ἔβρον ετιαν βαλόντάς τοὺς εἰς τὴν [φυλα]κὴν μινες-4-κε μερες-3-επιρεν τοὺς στι Πολίν δια να [τοὺς] χάλάσουν οὐχ ἔβρον ετιαν ἐμνισαν τον χοριων κε ἐπιγαν εἰς τὴν [Πολιν] τὸν Δευτερογουλον (=Δευτεροϋούλιον) στάς-12-του ἀγίου Προκλου τὴν ἡμεραν . . . εβαρκαριστισαν τὴν Δευτέραν κε φευγοντες οἱ ἀρχοντες ἐπια[σεν τοὺς] γερωντες των χοριον και εδερνεν τοὺς για τα χαρατζηα [ν]α πα να [τα] γιρεθουν . οθεν μι δινάμενεί τον δαρμον ἐμολο[γου]σαν τα χαρατζι[α] [κε] φευγον ταυτος ἐπιγεν εἰς ζτι Πολειν κε εστειλεν χαραζεῖν . . .

Μένει ἀτελής. Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Ποτιοῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου Ἰερίδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 378).

Ἴδε καὶ ἀρ. 381, 413, 416, 415, 404, 419.

372. 1719. — 1719. Ὅταν ἱπηρεν ὁ καπητζήμπασις τοὺς ἀρχοντας.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 339, 283.

373. 1719. — † 1719 ἀρχισεν τὸ θανατικὸ τὸ μεγάλο.

Σημείωμα Λαρίσης ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

374. 1719. — ἀψιθ Φεβρουαρίου κγ' ἀνεπαύθη ὁ Ἰωάννης τῆς Βλαχίας ὁ ἡγεμὼν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ, τοῦ μακαρίτου Ἀλεξάνδρου ἐξ ἀπορρήτων υἱός.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Μαρτίου 6' ὤδυσεν ὁ Γεωργάκης Γρηγοράς ὁ μέγας πορτάρης ἀπὸ Βουκουρεστίου εἰς Βυζάντιον.

ἀψιθ Ἀπριλίου κς' τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος εἰσῆλθεν εἰς τὸ Βουκουρέστιον ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος ὁ Μαυροκορδάτος ὁ σοφός, δεύτερον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου ἡγεμονεύσας.

Ἐν τῷ κώδικι 619 (229) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 317).

375. 1719. — ἀψιθ Ἰουλίου εἰς 16 ἡμέρα Τρίτη ἄρχισεν σεισμὸς γ' τι Τετράδι· ἔκαμεν ε' τι νίκτα· ε. σούμα· ιθ' καὶ τι Πέμπτι· το μεσημέρι· βροντι μεγάλη· εἰς τῶν ουρανῶν.

Ἐν τῷ κώδικι 387 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Παντελεήμονος, ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 369).

Τῇ 12 Ἰουλίου 1719 ἦτο ἡμέρα Κυριακή καὶ οὐχί Τρίτη.

375^a. 1719. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 355.

376. 1720. — † 1720 Φεβρουαρίου 3 ἀνεπαύθηκεν ὁ παπα Φοτηνός.

Σημείωμα Λαρίσης. Ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 347, 382, 396.

377. 1721. — 1721 Δεκεβρίου 9 ἦλθεν πεγλήμπετις ὁ Οὐσμάν πασῆας εἰς τὴν Λάρνησα καὶ ἔκοψε τὰ δύο πεδία.

Ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

378. 1722 — ἀψκβ' ἐπῆγεν ὁ Μουσταφαμπέεις καὶ ἰσκληθῶσι τοὺς καλογέρους ἀπὸ τὰ Στροφάδια, καὶ ἐρίμοσε καὶ τὸ μοναστήριον καὶ ἐπιραν τὰ βιβλία, καὶ τῆς εἰκόνες καὶ ὅλα τὰ σκεύει.

Ἐν τῷ τελευταίῳ χαρτίῳ ἐξωφύλλῳ τοῦ κώδ. ΣΜΒ' τῆς βιβλιοθήκης Πατῆμου (Σακκελίωνος σ. 122). Ἴδε καὶ τὴν αὐτόθι σημ. 4 τοῦ Σακκελίωνος.

379. 1722 - 1723. — Ἐπιστήσαμεν (1722) εἰς τὸ Γιάφρα σχολεῖον ἑλληνοαραβικόν. Ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ Ἰαννουαρίου (1723). Διδάσκαλος ὁ παπᾶ Μοῦσας· νὰ πέρνη τὸν χρόνον ζαλόταις 30, τὸ δὲ χαράτζι του νὰ πληρῶνῃ ἡ χώρα. Ἐκάμαμεν καὶ σπῆτι διὰ σχολεῖον. Ἐβάλαμεν καὶ κουτὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ὁποῖου ἐπίτροπος εἶναι ὁ ἴδιος ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας, ἤτοι ὁ Μάλαμ Σάλεχ καὶ ὁ Ἡλίας Ἀμπου - Μιχαήλ· τοῦ δὲ σχολεῖου ἐπίτροπος ὁ Χούρη Γεώργιος καὶ ὁ Ἡλίας Ἀμπου - Μιχαήλ.

Ἐν φ. 3α τοῦ κώδικος 237 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 201).

380. 1723. — 1723 Ἀπριλίου 25 χιόνι.

Ἐπιγραφικὸν χάρσγμα ἐν τῷ κατὰ τὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου Στεφάνι παρὰ τὰς Κλεωνᾶς γαϊθρίω τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐπὶ ἀγογραφίας (Δαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς Ἱστιαρίας Δελτίω Β' (1894) σ. 19).

381. 1723. — † 1723 ἦλθεν τὸ θανατικὸν καὶ ἀπίθανον ἀνθρώποι - 30 - τὸν Ἰούνιον.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πιτυοῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου ἐξέδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 378).

Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 413, 416, 415, 404, 419.

382. 1725. — 1725 Μαρτίου 24 ἔκαμεν τὸν νειπτῆρα εἰς τὸ Τούρναβον ὁ μητροπολίτης Λαρήσης κῆρ Γαβριήλ.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 251, 325, 338, 379, 347, 366.

383 1726. —

Ἐκ σημειώματος ἐν τῷ κώδικι 257 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινίτζης μανθάομεν, ὅτι ὁ πρῶν Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Νεόφυτος, Μαυρομαμάτης ἦλθεν εἰς τὴν μονὴν ταύτην προσκυνήσεως χάριν τῆ 28 Σεπτεμβρίου 1726.

Κεραμέως ἔχθεσις παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν σ. 30.

384. 1728 — † Ἐνθυμῖσις ὅπου ἔγινε ὁ πόλεμος εἰς τὴν Βατζηνιά ἢ Ἀρβανεῖτες με τὸ Βαρσάμμη καὶ με τοὺς Μπουκούβλλάδες εἰς τοὺς - 1728 - Ἐν μινὶ Ἀπριλείου - 13 - κ' ἐσκοτώθηεν Ἀρβανεῖτες - 26 καὶ κλευτες 4 καὶ ἐσκοτώσαν τὸ Βαρσάμμη καὶ τὸμ Πρασινίκα καὶ ἑτεροὺς - 13 καὶ τοὺς ἐξάρισε ὁ Τζιάκαλος.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βένεξ ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς Ἱστιαρίας Τόμ. 5' σ. 98 ἐκ τοῦ κώδικος Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 282 φ. τελευταίου 8.

385. 1729. — † 1729 εἰρτεν χαμος τοῦ σιτάργιου κέ δέν ευρισκετον απο τον Γένάριν κε ἐπιγα εἰς το μοναστηρη κε ἐπίρα επντε μισι οκαδες σιταριν και ειδωκα παραδές δωδεκα και ειτο ει αποκρα του κρεατος Φεφρουαριου κ. ε. ειτάν εἰς το νισίν τίς Χιος ανθρωπι πολι κε δέν ειχαν να φαν μιτε ψομίν μιτε μαγιρεμαν μονον ριζι.

Ἐκ τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Βέσσας αχρονολογουμένου ἀπό τοῦ 1719 μέχρι τοῦ 1762 ἔτους (Κανελλάκη Χιακά ἀνάλεκτα σ. 385).

386. 1729. — † 1729 μνηι Φλεβαριο - 2 - εχγονίσειν χηνη πολυ οπου εσπρισειν ο κόσμος και πηνα οπου δέν εβρησκετα σηταρή και εβαστα ενας χοριατης δηο ψομηα στην χορα οπου τα γορασειν δηα τα πεδηά του και εζητισεν τον ενας Τουρκός τω ενα ψομή και δέν του το εδοσεν και εχτίπησέν τον με το μαχερή και απειθάνεν και εκρέμασαν και τον Τουρκο .

1729 μνηι Μαίω - 26 - απειθανεν ο αδελφος μου με την σκορδουλα (=πανώλην) και μνηι Ηουνίω - 10 - απειθανεν και η μανα μου .

Ἐν σ. 311 κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Καλαμωτής (Κανελλάκη Χιακά ἀνάλεκτα σ. 385). Ἴδε καί ἀρ. 350, 360, 362α, 353, 314.

387. 1729. — Τῷ ἀψκθ' ἔτει ἤρθε πατριαρχικός ἐξαρχος ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κῦρ κῦρ Ἀνανίας χάριν βοηθείας και ἐλεημοσύνης τῆς ἐκκλησίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Σούδας κατὰ τὸ Ἐκρίγαπι και ἐβοηθήθη ὑπὸ πάντων εὐσεβῶν και ἐλειήθη.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 207 ἐν σημ. 1). Ἴδε συνέχαιαν ἐν ἀρ. 400 και 426.

388. 1729. — Ἐπί εἶτους 1729 ἐν μνηί Φεβρουαριου - 28

† ἐκατέβασεν εἰ Σαλάμπρα και ἐπνιξε τὴν Λάρισα.

Ἐνθα και ὁ ἀρ. 126. Ἴδε και ἀρ. 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 347, 382, 395, 396. Πρὸλ. και κατωτέρω ἀρ. 389.

389. 1729. — Ἀπὸ Ἀδάμ Ἰσλζ' † εἶτους 1729 Φεβρουαριου 28, τέλος τοῦ βισέκτου. † Ἐνθύμησις ὅταν ἐκατέβασεν ἡ Σαλαμπριά και ἐπνιξεν τὴν Λάρισα, τὸν Πέρα-Μαχαλά, τὸν Ταπακίδων-

Μαχαλά και Ἄρναουτ-Μαχαλά και ἄλλα χωρία, τὴν Πέπτη τὸ βράδι, Παρασκευῆ ξημερόνοντας ὁμοίως και εἰς τὰ Τρίκκαλα και εἰς τὸ Μοσκαλουρί ὡς τὸν κέ(μ)πο νέος κατακλυσμὸς τοῦ Νῶε ἐγινε.

Ἰουστίνος Ἱερομόναχος Ἁγιοταφίτης.

Κυρίως Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἱεροσολύμων κῶδ. 537 ἐν τῷ τρίτῳ τῶν τρισάρων ἐν ἀρχῇ προσθέτων πολλῶν (Κεραμέως Τόμ. Α' σ. 472). Αἱ ἀνορθογραφαί τοῦ πρωτοτύπου εἰς ἐτηρηθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου. Πρὸς. και ἀνωτέρω ἀρ. 388.

390. 1729. — 1729: — Ὀκτομβρίου · 29 : Πάρουα : —

» Αἰφνίδιόν τὰ παρῶν κατάστιχο εἰς τὰς χήρας ἐμοῦ Ἄντωνίου Μάβρωμάτη,

» Τὸν φμιδὸν χρῶνο ἐπεσαι ἄρρωστια πωλὴ σὲ ὄλω το νισή της Παρος και θανάτηκο και πώθνασι πώλὴ περὶ το πιάς τα μήκρά πεδία ἀπὸ δόδεκα χρόνω κὲ κατο: —

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. 2α τοῦ κῶδ. 72 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱστορ. ἑταιρείας. Γέγραπται ἐν Πάρῳ χειρὶ Ἄντωνίου Μαυρομμάτη. Ἴδε και ἀρ. 403 και 399.

391. 1730. — 1730 ἐποιγενεν ὁ Νεων Πατρῶν Νεόφοιτος εἰς τὴν Πόλει δια τα συμβᾶντα και ἐγῆνοικαν ὁ πολεὶ σισμὶ.

Και κατωτέρω·

Ἄπὸ Χριστοῦ ἔτος 1730 ἐγῆνοντο ἡ σισμὶ.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 150 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὕρει μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπιρου Τόμ. Β' σ. 302).

392. 1730. —

Ἐκ σημειώματος ἐν τῷ κώδικι 257 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινίτζης μανθάνομεν, ὅτι ὁ Λιτίτζης Μεθόδιος ὁ ἐκ Πάτρου σταλείς ὡς ἔξαρχος εἰς τὴν μονὴν ταύτην και εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σερρών εὐρίσκατο ἐν τῇ μονῇ τῇ 22 Ἰουλίου 1730.

Κεραμέως Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν σ. 30.

393. 1730. — αψλ Σεπτεμβρίου γ' ἡμέρα Πέμπτη εἰς τὰς ἐξήμισυ ὥρας ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ὁ ὑψηλότατος αὐθέντης κύριος Νικόλαος βοεβόδας Μαυροκορδάτος, ὁ ἀπαράμιλλος τῇ σοφίᾳ και ἀγγινοίᾳ κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα, και ἐγινε διάδοχος τοῦ αὐτοῦ θρόνου ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνος βοεβόδας, και τοῦ ἦλθε και τὸ καββάδι παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὰς εἰκοσιτρεις τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρα Τετάρτη. Και πάλιν εἰς τὰς εἰκοσιεπτὰ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐμάθασεν και τὴν

ἐξοχὴν τοῦ βασιλέως σουλτάν Ἀχμέτ καὶ τὴν σφαγὴν τοῦ βεζήρεως καὶ κιχαγιά καὶ ἄλλων πολλῶν, καὶ ἔβαλαν βασιλεῖα τὸν ἀνεψιὸν τοῦ αὐτοῦ σουλτάν Μαχμοῦτ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του. Καὶ ἐστάθη αὐθέντης ὁ ἄνωθεν Κωνσταντῖνος ἡμέρας τε .

Κωδ. 709 (406) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litsica* σ. 451).

394. 1730. — Ἐπεὶ ἔτους - 1730 ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου - 15.

† ἰβασίλεψε ὁ σουλτάν Μαχμοῦτης εἰς καιροῦ τῆς πατρόνας.

Ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 315, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

395. 1730. — Τῷ αψλ' ἔτει Δεκεμβρίου κδ' ἐλήλυθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Χαλδίας ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἀντιοχείας κύριος κύριος Σιλβεστρος καὶ ὑπεδέχθη ὑπὸ πάντων μετὰ προπομπῆς καὶ λαμπρῶς κατὰ τὴν (πρόσθετος ἑορτὴν τῶν;) τοῦ Χριστοῦ γενεθλίων λειτουργήσας ἐν τῷ ναῷ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς ἀρχιεπισκοπῆς εὐλογήσας καὶ ἀγιάσας πάντας καὶ καθεξῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἐνοριῶν καὶ εἰς τὰ ματένια ὅλα, καὶ ἠλεήθη πλουσιοπαρόχως.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. θ (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 206 ἐν σημ. 1).

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305.

396. 1731. — 1731 Εἰανουαρίου - 22 εἰμέρα Σαββάτου ἐσκότωσεν ὁ παπᾶς Μάνουγλους τὸν οἰκονόμον τὸν παπα Γκαμήντογλου εἰς τὴν μέση ἀπὸ τὸ παζάρι.

Ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382.

Ἡ 22 Ἰανουαρίου 1731 ἦτο Παρασκευὴ καὶ οὐχὶ Σάββατον.

397. 1731. — αψλα Ἰανουαρίου κδ' ἐχειροτονήθη Σιμόνης ἀρχιερεὺς ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς κύρ Νεόφυτος.

Ἐν φ. 3526 τοῦ κώδικος 186 τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Ἰδέρων (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 315). Συσχετιστέον πρὸς τὸ σημεῖωμα τοῦ βιβλιογράφου

Γραφεὺς μὲν ἐγὼ τῆςδε τῆς βίβλου πέλω
Δημήτριος τοῦνομα ἐκ νήσου Λέρου.

397^a. 1731. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 314.

398 1732 — 1732 . . . απέθαναν πολλή ἀνθρώπι εἰς ὧν τον
κοσμον ἀπο ἀνάγγην.

Ἐπιγραφικόν χάραγμα ἐν τῷ κατὰ τὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου Στεράνι παρὰ τὰς
Κλιωνᾶς ναῖδριω τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐπὶ ἀγιογραφίας (Λαμπάκης ἐν Χριστ.
ἑταιρείᾳ Δελτίω Β', 1894, σ. 19).

399 1732 — 1732 : - Νοεμβρίου 13 - τοῦ Χρισώστωμου το
βράδι ἡμέρα Δευτέρα - Ἐκάμε νερω τοσῶ πολλή καὶ ἴλθε ὁ πῶταμός
ἀπὸ το κένουριὸ πηγὰδι καὶ γεμισὰν ὄλα τα σπήτια ἀπὸ τὴν αγιάν
Τριαδα καὶ κάτο ὅπου ἐκὴνδινέψαν νὰ πνίγού καὶ ἀνθρώπι μεσὰ εἰς
σπήτια ἂν ἴθελε ἦνε ἀκομι τρίς ὀρες τῆς νικτός τοσῶν πολλή ἦτον
ὅπου ἐπιρέ βουτζα γεματα ἀπὸ τα μάγάζα καὶ τὰ ἐπιγέ εἰς τὴν θα-
λασσα το ὠμιὸν ἐκαμέ καὶ ἀπὸ τὸν ποταμὸ εἰς τὴν κατό πορτα ἐγε-
μισὰν ὄλα τα σπήτια.

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. 16 τοῦ κώδικος 72 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱστο-
ρικῆς ἑταιρείας. Γέγραπται ἐν Πάρῳ χειρὶ Ἀντωνίου Μαυρομαμάτη. Ἴδε καὶ ἀρ.
403 καὶ 390.

400 1733. — Τῷ ἀψλγ' ἐλήλυθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πα-
τριαρχικὴ συνοδικὴ ἐπιστολὴ ἀποκαθιστῶσα πατριαρχικὸν ἔξαρχον
τὸν πανιερώτατον δεσπότην μας ἅγιον Χαλδίας Ἰγνάτιον τὸν Φυτιά-
νον, χάριν ἐλέους καὶ βοήθειας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἤλεσθη
καὶ ἐβοηθήθη παρὰ πάντων, καὶ ἐστάλη ἡ βοήθεια τῶν Χριστιανῶν
εἰς τὴν βασιλεύουσαν μετὰ τὸν λογιώτατον ἱερομόναχον κῦρ Ἀνανίαν,
τὸν καὶ ἐφημέριον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ.
Α' σ. 207 ἐν σημ. 4).

Προηγείται τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 387, ἔπεται δὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 426.

401 1733. — Ἐπὶ ἔτους 1733 ἐν μηνὶ Ἰουλίου - 11.

† ἐκημήθη ἐν Κυρήου, ὁ μακαρῆτης Γαβριὴλ ἀρχιεπίσκοπος Λα-
ρίσης.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260,
377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

402. 1733 — 1733 Ἰουλίου φθίνοντος ξανελθάντων τῶν ὀθω-
μανικῶν στρατευμάτων καὶ συμβολῆς γενομένης μετὰ τῶν περσικῶν,
τὴν νίκην ἔλαβεν ὁ Πελοποννήσιος Ὀσμάν πασᾶς ἀρχιστράτηγος τοῦ

ὀθωμανικοῦ κράτους τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας σουλτάν Μαχμούτ, οὐ ὡς βεζύρης προεγρημάτισεν αὐτός, καί (ἔπονται τίνα δυσξύμβλητα) . . . ὀρμηθεὶς ἐκ Πελοποννήσου ἀπὸ Χριστιανῶν γονέων, τουρκίας δέ, πρότερον μὲν ἦγθη διὰ ταπεινῶν διακονιῶν καὶ κατὰ μικρὸν προαχθεὶς κατέστη ἐν τῇ Ρούμελῃ ληστοδιώκτης. Ὅθεν εὐδοκιμήσας ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ συστάντι κατὰ τὸ 1715 ἔτος, ἀρχιστράτηγος αἰρεθεὶς καὶ τῆς νίκης τῶν Ἐνετῶν . . . μπεγλέρμπεης Ρούμελης κατέστη ἐπὶ σουλτάν Ἀχμέτ, οὐ καθαιρεθέντος καὶ τοῦ προειρηθέντος Μαχμούτ βασιλεύσαντος καὶ τὴν κατὰ τῶν στασιωτῶν ἐνεχειρίσθη ἀνακάθαρσιν μεθ' ἧς τὴν φρονίμην καὶ φοβερὰν . . . βεζύρης ἀνηγορεύθη. Καὶ μετὰ δύο μῆνας πεμφθεὶς εἰς Τραπεζοῦντα . . . (μένει κολοβόν).

Χειρόγραφον σημείωμα ἐντόπου «Εἰσαγωγὴ εἰς Γεωγραφικὰ, Χρυσάνθου Νοταρᾶ τοῦ ἐν Μεταφωρεῖς μονῆς Βαρλαάμ, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Βογιατζίδου ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. 5' σ. 17 κ. ε.

403 1733. — 1733 - Δέκεμβρίου 9 - ἡμέρα Κυριακί - βασιλέ-
 θοντος τοῦ ἡλλίου - ἑκάμῃ αἰσμός μέγας καὶ σὲ μισή ὄρα ἔλθεν καὶ
 δεύτερος καὶ ἐμάζοκτικεν ὅλος ὁ κόσμος εἰς τὴν Κατάπολῆαν (= Ἐκα-
 τονταπυλιανὴν τῆς Πάρου) ἀπὸ τὸν φόβο ἄνδρες γινέκες καὶ πέ-
 δια καὶ ἑκαμὴν δέεισιν καὶ τὰ μέσανικτα πάλῃ ἑκαμὲν ἄλλος ὅσῃν καὶ
 τὸν πρότερον δυνατός καὶ περασόντας τρεῖς ἡμέρας τὴν ἡμέρᾳ τοῦ αἰγίου
 Σπήριδανος ἡμέρᾳ Τετράδι λεγοῦσι πὸς ἑκάμῃ παλὲ ὁμός ἄλλῃ τὸν
 ἑκατάλαβαν ἄλλῃ δὲν τὸν ἑκατάλαβαν ὁμός τὰ μέσανικτα πέρασμενι
 ἡμέρᾳ τοῦ αἰγίου ὁποῦ ἐξιμέρονε Πέμπτη ἑκάμῃ τόσο μεγας ὁποῦ ἐπέ-
 σῃν τὰ καπναρια τῆς Καταπόλῆανις τα βορνὰ καὶ σικόθικῃν ἄνδρες
 γινέκες καὶ πένδια, καὶ πῆγαν εἰς τὴν Κατάπολῆαν κλέοντας καὶ ὄντας
 μάζόμενος ὅλος ὁ κόσμος μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ κανὴν δέησῆς με
 κλάματα ἔλθεν καὶ δευτερος καὶ ὁ κόσμος ἀπὸ τὸν φόβο ἄλλῃ ἐτρέξαν
 καὶ εὐγικῃν ἀπὸ τῆς πόρτες ἄλλῃ ἐδράμῃν καὶ ἀγκαλησῃν τὴν Παν-
 αγίαν καὶ τῆς ἀλλῆς ἡκόνες ὁμός δὲν ἰπορὸ νὰ γράφο τι θρινός ἐγίνι-
 κέν ἔποτες μέσα εἰς τὴν Παναγίαν. Καὶ ἀπὸ τότε λεγούσι πὸς κανὴ κάθε
 νίκα ὁμός ἄλλῃ τὸν καταλάβενουν ἄλλῃ δὲν τὸν καταλάβενουν καὶ
 λεγούσι πὸς αὐτὴ ἢ πρότε ἢ τὸν πάνγγόσμη καὶ χαλάσῃν πὸλῃ κόσμῳ
 καὶ χορὲς ὅς καθὸς καὶ ἡ Σιφουνο καὶ ἄλλα νῆσια. —

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. 1α τοῦ κώδικος 72 τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἱστο-
 ρικῆς καὶ ἔθνολογικῆς ἑταιρείας. Γέγραπται ἐν Πάρῳ χειρὶ Ἀντωνίου Μαυρομμάτη.
 Ἴδε καὶ ἀρ. 390, 399.

404. 1734. — † 1734 Φεβρουαρίου - 14 - ἡμέρα Πευτη εφανεύσαν τρις εἰλη (= ἥλιοι) ὡς ενας κατὰ ἀνατολὰς, ὡς ενας βορῖνα, ὡς αλος νοτινα καὶ ἡ δὶω ἦσαν ἀκτῆνες ὡσαν ἐκηνες οπου εχὺ εἰ κερασελενε (= τὸ οὐράνιον τόξον) καὶ εβασταζαν ὡσαν πολιν καὶ εχάθισαν.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πιτωῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου ἐξέδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλαῆς (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 379).

Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 381, 413, 416, 415, 419.

404^α. 1734. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 369.

405. 1735. — ἐπεὶ ἔτει 1735 ἐν μηνὶ Αὐγούστου - 21.

† ἐγένεν σησμός μέγας καὶ ἐβάσταξεν ὡς μίαν ὄραν.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

406. 1735. — ἀφ' ἑς Αὐγούστου κα' ἡμέρα Πέμπτη ὄρα ἡ ἐγένεν σησμός μέγας καὶ κράτησεν ἡμέρας 15'. Τότες διαραγήσινεν ἡ ἐκκλησία μας καὶ ἡ τράπεζα μετὰ τὸ μαγειργῶ.

Ἐκ κώδικος τῆς μονῆς Βαρλαάμ τῶν Μετεώρων, φέροντος παλαιὸν ἀριθμὸν 128, ἐξέδωκεν ὁ κ. Γεω. Βογιατζίδης ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Γ' σ. 165. Ἀναφέρονται δ' αἱ ἐκ τοῦ σεισμοῦ ζημίαι εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν μονήν.

407. 1736. — Εἰς τοὺς ἀφ' ἑς μηνὸς Μαΐου ἦλθεν εἰς τὸ νησὶ ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας Σίλβιστρος καὶ ἐπέρασεν εἰς τὸ Ἀκσεχέρη.

Ἐν φ. 17α τοῦ κώδικος 281 τῆς ἐν Βερολίῳ αὐτοκρατορικῆς βιβλιοθήκης (*De Boor* σ. 155).

Ἀκσεχερὴ εἶνε τὸ Φιλομήλιον.

408. 1737. — Εἰς ἀφ' ἑς μηνὸς Ἰουλίου ἐμῆκαν οἱ Νεμύτζη εἰς τὸ Κομπολούγγη καὶ εἰς τὸν Ἰούλλιον ἦλθαν εἰς τὸ Βοκορέστη, καὶ ἔφηγαν οἱ Βοκοριστιάνοι καὶ τὸ Βοκορέστι ἔμνε Ἰριμον καὶ ὁ ὑψηλότατος αὐθέντης ἔφυγεν Ἰουλίου εἰς τὴν πρότην εἰς τὸν Δούναβιν ποταμὸν μετέπητα ἦλθαν με σιφῆροι (= σιφῆρι;) καὶ Τούρκους πολοὺς καὶ με ἕναν πασαῖ τὸ ὄνομά του Ἡμκραῖμ. Σήμερα Πέμπτη ὡρα τρίτη καὶ κάρτω τῆς ἡμέρας.

Ἐν σ. 13 τοῦ ὑπ' ἀρ. 284 (609) κώδικος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ βιβλιοθήκης τῆς Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 145).

409. 1738. — ἀψλή μηνὸς Μαΐου λα ἔγινεν σεισμὸς μέγας εἰς τόσον νὰ εἰπῶ ὅπου ἔπεσαν καπνοῦδδοχη καὶ καμπάναις ἐδάρησαν ἀφ' ἑαυτοῦ ταις καὶ ἔλεξαν οἱ παλαιοὶ πὸς δὲν ἐνθυμοῦντε μηδὲ ἔγεινε τέτιος σησμός. Ἦστερα μετὰ τὸν μῆνα ἔγεινε θανατικὸν μεγαλότατον.

Ἐν σ. 13 τοῦ βιβλίου ἀρ. 281 (609) κώδικος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ βιβλιοθήκης τῆς Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (Γεσίτσια σ. 145).

410 1739. — Κατὰ ἀψλθ', Μαρτίου ιη', Κυριακῇ 6' τῶν νηστειῶν σημεῖον πυρραιδῆς ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸ βόρειον μέρος περὶ τρίτην ὥραν τῆς νυκτός.

Κατὰ τὸ ἀψλθ', Μαρτίου κδ', ἡμέρα Παρασκευὴ εἰς ταῖς δέκα ὧραις τῆς νυκτός ἔγινεν μέγας σεισμὸς τόσον ὅπου ἐβάσταξε στιγμῆς πέντε, καὶ ἐσχιστικὰ ὅλα τὰ ὀσπήτια τῆς Σμύρνης. Τῇ αὐτῇ ὄρα ἐγάλασαν, καὶ οἱ Φόκαις οἱ Παλαιῖς καὶ οἱ Νεῖαις, ἐσκοτώθηκαν καὶ εἰς τὸ ψαρόχανον ἕως δεκατρῆς ἄνθρωποι μετὰ τὸν ἴδιον σεισμὸν ἤλθε καὶ μεγάλη βοή, καὶ μεγάλη βρόμα, καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησιν.

Ἐν φ. 1 τοῦ κώδικος ΥΟΔ' τῆς βιβλιοθήκης Πάτμου (Σακκελίωνος σ. 212). Ἡ 23 Μαρτίου 1739 ἦτο Σάββατον καὶ οὐχὶ Παρασκευή.

411. 1740. — Εἰς τοὺς 1740 εἶτον πύνα μεγάλη καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν... θαῦμα εἰς τῆς Ματζηρίας τὸν τῶπον Πελέπε.

Ἐν φ. 30α τοῦ κώδικος 109 τῆς βιβλιοθήκης Μηλεῶν (Κεραμεύς ἐν Ἐπετηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Ε' σ. 63. Χωριστοῦ τεύχους σ. 48).

412 1740 — Εἰς τοὺς 1740 Μαρτι 11 (ἡλ) ἔγινε μεγάλη ἀκριβία εἰς τὰ νισιὰ καὶ Ῥούμελι ἐπίγες τὸ ἀλεύρι ἕως ἕξ ἀσπρα τὴ λήτρα, καὶ ἐκράτησε ὅλον τὸν Ἰουλιον.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βένος ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Γ' σ. 99 ἐκ τοῦ κώδικος Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 1133 φ. τελευταίου α.

413. 1741 — † 1741 Αὐγουστου - 21 - ἐκημηθη Δανηλ ἀρχιερείας εἰς μνημη.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πιτυοῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου.

Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 381, 416, 415, 404, 419 ἐξέδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 378).

414. 1741. — † αψμα' εκάτηκεν ἡ Σταθρονικήτα Ὁκτοβρίου κδ'. Ἐν φ. 1465 τοῦ κώδικος 367 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 369).

415. 1741. — 1741 Νοεβρίου 8 - ἤλθεν ὡ νεος αρχιερας Διωνιστος.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πιτυοῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου ἐξέδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 378).

Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 381, 413, 416, 403, 419.

416. 1743. — † 1743 ἐγινε ἀβροχια κε ἤλθαν τα αγια Θεοφανεια κε δεν ειχεν το πηγαδην νερον οὔδε ὡ ποταμος.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πιτυοῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου ἐξέδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 379).

Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 381, 413, 415, 403, 419.

417 1743. —

Ἐκ σημειώματος ἐν τῷ κώδικι 257 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινίτζης μανθάνομεν, ὅτι ὁ Λήμανος Παρθένιος ὁ Λίνδιος, μεταβαίνων ὡς ἐξαρχος εἰς ἐξ ἐπαρχίας ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ κύρ Παΐσιου, ἀφίκετο εἰς τὴν μονὴν ταύτην τῇ 22 Μαρτίου 1743 (Κεραμέως Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἱερατικῶν σ. 30).

418. 1744. 1746. — Ἔτους αψμδ' Ἀπρῦ ἄλλειου λ Ἰερουσαλήμσον Γιάφκ ἀγοράσι τω παρῶν ψά' λτί' ρίων ηπῶ ἱμού του Σταματίου ιεροσ καὶ οἰκονῶ' μου ἀπο το Λεονταρι δια γρωσια δεκα και ἴσο ης ενθίμισι τιν αυτιν ημέρα επεσε και ο μακαρίτις πρῶν Χριστιανόπόλεως κύρ Παρθενος απο ένα μουλάρι και παρευθίς επιάσει χιρας και ποδας και ερχώμενος εὐν Μορέα ἴδοσε το τέλος ης εης Σπεσιζις Κύργιρους Τρικαιρι (αἱ τρεῖς αὐται λέξεις διαγεγραμμέναι) των ἐρχώμενον Σεπτεβριον και ἴσο ης ενθίμισιν.

1746 ἐν μηνι Ἀπρηλήω. 29 - επεσε πολυς παγος και εκαστε (;) τα μέληα οπου ποται δεν . . . ρηθη μημή βολη (;).

Ἀντίγραφ' αὐτός ἐκ τοῦ Λαυρεντιακοῦ κώδικος Rinuccini 2 φ. 2166. Πρὸς Studi Italiani Τόμ. Α' σ. 220.

419. 1746. — 1746 εκαμεν ἀβρόχηαν ὡ χεϊμονας ἑλός κε ὡ πόταμός δεν εκάτεβήν κε τα πηγαδηα εστήρευσαν εὐς τας -20- του Ἀπριλλήου ειμέρα Κηρήακή ὡρά μεσημέριού εκάμην χαλαζαν δήνα-

τὴν μῆαν πῖθαμὴν καὶ εκαυσὲν τὰ ἀμπέληα καὶ ἐκάτεβηκέν ἀερέκον (=καταιγίς) καὶ ἐξερίζοσεν ὅ- ριζας σύκῆς εἰς τοῦ Χηλα το ἀμπελὴν καὶ εκατεβην ὡσὰν σπαθὴν δῆστομὸν ὡσὰν φωτῆα καὶ εκαυσεν παντὰ.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πεινὸς χειρὶ διακόνου Βασιλείου ἐξέδο- κεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 379).

*Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 381, 413, 416, 415, 404.

419α. 1746. — Ἴδε ἀρ. 418.

420. 1746-1747. — ἀψμς. Αὐγούστου κδ'. ὁ ὑψηλότατος αὐ- θέντης Κωνσταντῖνος Μαυροκορδάτος μὲ ἕκαμε τζαούση τῶν ἀπρότων.

ἀψμς. Νοεμβρίου η'. ἡμέρα Κυριακὴ τῶν ταξιαρχῶν ἡ μνήμη ἐστεφανώθη ἐγὼ τὴν Κασσάνδρα θυγάτηρ τοῦ Κωνσταντίνου Λαμ- πρινοῦ πρώτου μεγάλου σπαθάρη διὰ μέσου τοῦ Ἀντιοχείας πατρι- ἀρχου ὅστις εὐλόγησε τὸν ἀρραβῶνα εἰς Μαιπῶ (;).

Ἐξέδωκε Δ. Σάβρος, ἐκ χειρογράφου ἰγολπίου ἀποκειμένου παρ' αὐτῷ καὶ περιέ- χοντος ἰατροσόφιον, περὶ ζωγραφικῆς τέχνης, ἀστρονομικὰ, ἡμερολόγιον καὶ ἄλλην ὄλην, ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσοῦ Τόμ. σ. 570.

*Ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 442.

421. 1748. — Ἐν εἰτει ἀψμη' Ἰουλίου ιδ' ἡμέρα Πέμπτη, ἐκ- λειψις ἡλίου ἐγένετο καὶ ἐβάστασεν ἀπὸ τῆς τετάρτης ὥρας τῆς ἡμέ- ρας ἄχρι τῆς ἐβδόμης : ὄντος μου ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ σπουδάζοντος εἰς τὸν σοφολογιώτατον κύρ Ἀλέξανδρον, καὶ πάθος μοι συνέβη δυσ- ἰατον καὶ μετὰ τρεῖς ἡμισυ χρόνους ἰατρεύθη παρὰ τοῦ ἀξιωτάτου ἀρχιατροῦ κυρίου Μιχαλάκη ὃς καὶ βασιλικὸς ἰατρός ἐχρημάτισεν.

Ἐν εἰτει τοῦ κώδικος 161 (385) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμ- μανικῆς ἀκαδημίας (*Litzeia* σ. 85).

422. 1749. — Εἰς τοὺς ἀψμθ' Αὐγούστου κγ', ἡμέρα Τετράδῃ εἰς τὰ ἐνέμερα τῆς Παναγίας ἐκυμήθικεν ὁ πατέρας μας ὁ ἅγιος οἰ- κονόμος παπὰ Γρηγόριος. Τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς τὰς κς' Ὀκτωβρίου, ἡμέρα τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἔδωσεν τὸ κοινὸν χρέος καὶ ὁ ἅγιος δε- σπότης Χαλδίας κύριος Ἰγνάτιος τοῦ Κουθούρ . . .

Ἐν φ. 336 τοῦ κώδικος 488 τῆς βιβλιοθήκης Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, ἐν τῇ πα- τριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 564).

422α. 1749. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 366.

423. 1750. — Ἐλαβε τέλος τὸ παρὸν κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν πεντικοστὸν ἔτος τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ἐν τῇ λαμπρῇ τῆς ἁγίας πόλεως ἀκαδημίᾳ ἀπὸς καθηγητοῦ Ἰακώβου τοῦ ἐκ Πάτμου. . .

Ἐν φ. 83α κώδικος 246 εἰς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Ἰεήρων (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 65).

424. 1751. — Αὐγούστου 23 ἡμέρα Κυριακὴ ὄρθρου βαθείως ἀνεπαύθη ὁ Γλυκόρη βοεβόδας τῆς Βλαχίας ὁ ἡγεμὼν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ, ὁ τοῦ μακαρίτου Γκίγκα βόδα υἱός.

Ἐν τῆσι τοῦ φπ' ἀριθ. 319 (229) κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 317).

Ἡ 23 Αὐγούστου 1751 ἦτο Παρασκευὴ καὶ οὐχὶ Κυριακὴ.

425. 1752. — ἀψὺς Αὐγούστου κ' ἔγινεν ὁ Ματειβόδας αὐθέντης τῆς Βλαχίας καὶ κληρονόμος τοῦ πατρικοῦ τοῦ θρόνου καὶ αὐθέντευσεν μῆνας θ'.

Εἰς τοὺς ἀψὺς Αὐγούστου κγ' ἡμέρα Κυριακὴ εἰς τὸ ἑσπέρας εἰς τὰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ ὑψηλότατος αὐθέντης Γρηγόριος Γκίκας βοεβόδας πάσης Οὐγκροβλαχίας καὶ εἰς τὰς κε' τοῦ παρόντος ἡμέρα Τρίτη εἰς τὰς πέντε ὥρας τὸν ἐντάφισαν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ κτισθὲν μοναστήριον τοῦ Ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Παντελεήμονος μὲ παράταξιν αὐθεντικὴν.

Ἐν φ. 75 τοῦ κώδικος 713 (436) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 458).

426. 1752. — Τῷ ἀψὺς' ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίου ἦρθε πατριαρχικὸς ἐξαρχὸς ὑπὲρ βοηθείας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὁ πανιερώτατος καὶ λογιώτατος μητροπολίτης Πισιδίας, κύριος Παΐσιος, καὶ ἔβηθη καὶ ἠλεήθη παρὰ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν τῆς πολιτείας ταύτης καὶ τῶν μετανίων καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία καὶ ἡ πανιερότης του.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 207 ἐν σημ. 1).

Προηγοῦνται τὰ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 387 καὶ 399.

427. 1752. — 1752 ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 11 ἡμέρα Δευτέρα ἔγινε ἕνας σεισμὸς καὶ τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν εἰς τὸ καιρὸ τοῦ ὄρθρου.

Ἐἰς ἀρχιερατικὴν φυλλάδα τῆς μονῆς Σκαριδιᾶς (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς Ἱατρικῆς Δελτίῳ Α' σ. 38).

Ἡ 11 Δεκεμβρίου 1752 ἦτο Παρασκευὴ καὶ οὐχὶ Δευτέρα. Γραπτὸν κ. θανάσιον 14 ἀντὶ 11.

428. 1752-1755. — αψνδ Σεπτεμβρίου α' ἔγινα κουπάρις εἰς τὸν ὑψηλότετον αὐθέντην καὶ ηγεμόνα πάσης Οὐγγροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Ματθίον Κίκα βοεβόδα.

αψνδ Αὐγούστου α' ἔγινα βατάχος τὸν ἀπρότον με τιμὴν ἐπαίνοντας με παρισίαν ὁ ὑψηλότετος αὐθέντης Ἰωάννης Ματέις Γκίκας βοεβόδας πάσης Μολδοβλαχίας.

αψνε Αὐγούστου α' ἔγινα ἀρμάσις μεγάλως.

Ἐν φ. 4 τοῦ κώδικος 713 (436) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litéria* σ. 457).

429. 1753-1754. — 1753 ἔκαμε παρέτῆσι τοῦ θρόνου τῆς αγίας ἐπισκόπις Αὐλοποταμου ἐν τῇ νισῶ Κρίτῃ οὗτος ἦτον ἀποῦ τὴν Χίο.

1754 Σεπτεμβρίου στας 22 Ἐκυμήθη ὁ αὐτὸς ἅγιως δεσπότης κύρ Γεδεῶν Κύριος αὐτὸν ἀνπαῦσι ἐν τῷ χορῷ των δικίων καὶ ἡ εὐχὴ του ἴστο μεθ ἡμῶν Ὡ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ μονῇ: του αγίου μεγαμάρτηρος Γεώργιου ε χορίο Μιληδὸνη οπροστάς τοῦ αγίου τῆς ηκόνοσ ο ταφος του.

Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Ἄνδρου κώδ. 5 φ. 19α (Λάμπρος ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Γ' σ. 100. Χωριστοῦ τεύχους σ. 11).

Χεῖρὶ Νικολάου.

430. 1754. — Ἐλύθηθε δὲ καὶ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Θεοδοσιουπόλεως κύρ Μακάριος κατὰ τὸ αψνδ' ἔτος, καὶ ἰβσηθήθη καλῶς ἤλθε δὲ καὶ πρατήτερα ἄλλον καιρὸν καὶ ἰβσηθήθη καὶ τότε.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 8. Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 217 ἐν σημ.).

430^α. 1754. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 428.

430^β. 1755. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 428.

431. 1756. — 1756 Μαΐου 19 ἔδωσε τὸ κοινὸν χρέος ὁ ἅγιος Ἄνδρούσης ὁ λεγόμενος Νηκιφόρος τόπιος νησιότης καὶ ὁ θεὸς μακαρίσι του (γρ. τον).

«Εἰς ἀρχιερατικὴν φυλλάδα» τῆς μονῆς Σκαριδιᾶς (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας Δελτίῳ Α' σ. 98).

431^α. 1758. — Εἰς τοὺς ὑψηλοὺς ἑπτακοσίους πενήντα ωκτὼ ἐγένετο χιὼνα πηθαμῆς δέκα κατὰ μῆνα Ἰαννουαρίου δέκα ἐπτὰ καὶ ἕστω εἰς ἐνθήμησιν.

Ἐν φ. 1246 τοῦ κώδικος 702 τῆς ἐν Ἀγίᾳ ἑρεῖ μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 418). Προηγούνται τὰ ὑπ' ἀρ. 553 καὶ 438.

432. 1759. — (1759) Ἀπριλίου 27 ἔρριψε τὴν κολόνα.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐπὶ τοῦ πρώτου ΝΑ στόλου τοῦ Ὀλυμπίου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησιίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 192).

433. 1759-1765. — Ἐν ἔτει ἀψήθῳ Ὀκτωβρίου Αἰ πατριαρχοῦντος τοῦ μακαριωτάτου σοφωτάτου κυρίου κυρίου Παρθενίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, ἰδιωρίσθην ἐγὼ ὁ ταπεινὸς Νεόφυτος Ῥόδιος, ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐπίτροπος τῆς ἁγίας αὐτοῦ μακαριότητος, εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἰερουσαλήμ· εἰς τὴν ἐλθὼν εὖρον σκάνδαλα δυσκολοδιόρθωτα παρὰ τινῶν φιλοταράχων μελανειμονούντων, οὓς τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου τάφου καὶ δι' εὐχῶν τοῦ μακαριωτάτου μου αὐθέντου καὶ δεσπότου πεποίηκα ἐκ μέσου καὶ ἡσύχασαν οἱ ἀδελφοί.

Χεῖρὶ τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου τοῦ Ῥοδίου, οὗ ἔπονται σημειώματα τῶν ἐτῶν 1760-1765 περὶ διαφόρων ἐπισκευῶν καὶ κτιρίων ἐν Ἱεροσολύμοις.

Κωδ. 376, μεταξὺ τῶν φ. 1115-1136, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 347 κ. ε.).

434. 1759-1793. — Σέργιος (ὁ Μακροῖος) παῖς ὢν, ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ σοφωτάτῳ Θεοφάνει ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· ἐκίθειν δὲ μετέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθωνος, καὶ ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐγενίῳ Βούλγαρι· αὐτοῦ δὲ ἀναχωρήσαντος ἀπ' Ἀθωνος προέστη πρὸς καιρὸν τῆς ἐκεῖ σχολῆς· κατὰ δὲ ἀψήθῳ· σωτήριον ἔτος, ἀνέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀναδεξαμένου τοῦ μεγάλου Εὐγενίου τὴν αὐτόθι σχολὴν κατὰ τὸ ἀψήθῳ ἔτος, ἠκροάσατο παρ' αὐτοῦ τὰ θεολογικὰ κατὰ τὸ ἀψήθῳ ἔτος. Ἦκμαζεν οὖν κατὰ τὸ ἀψήθῳ· καὶ κατ' αὐτὸ ἀνεδέξατο, μᾶλλον δὲ συνεστήσατο τὴν ἀμεληθεῖσαν πατριαρχικὴν σχολὴν, ἣν καὶ προῆγε μέχρι τοῦ ἀψήθῳ· ἔτους, καὶ ἐν αὐτῇ παρέδωκε μαθήματα, παιητικὰ, ῥητορικὰ, λογικὰ, φυσικὰ, ἠθικὰ, πολιτικὰ ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους, θεολογικὰ ἐκ τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ

καὶ τῶν σχολαστικῶν θεολόγων, ἀριθμητικὰ, στοιχεῖα ἀλγέβρας, στοιχεῖα γεωμετρίας, γεωγραφίαν.

Κωδ. 15, ἔκδοσις τῆς ἑτέρας πινακίδος, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μιτογίου τοῦ Παναγίου τέφρου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 30).

435. 176. (.) — 176. (;) Εἰουναρίου 12 ὦ ποῦ . ἐγίνικα παπα :
 ἡ Μηστρα ἀπο τὸν φεουδῶν ἐπιτροπηκος . . . τοῦ πανει.εροτάτου :
 μ . οο . πωλήτου . Κοιπριάνου . οιμῶν καὶ δεσπῶτου.

Ὡς κινῶν κωδ. 58 (22) φ. 101α (Βένις ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσῶ Β' σ. 133. Χωριστοῦ τεύχους σ. 41).

436. 1760. — Ἰουνίου 2 εματαεχαθι ο ηλιος.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα «ἐπὶ τοῦ πρὸς νότον τοίχου τοῦ ἐν Χιώνικα ναοῦ» (Ζησίου Σάμικτα σ. 85). Ἴδε καὶ ἀρ. 284.

437. 1760. — 1760. Ἐν μηνὶ Ἰούνιος μετὰ δύο ἡμέρας του-
 τουνοῦ τοῦ μηνὸς ἡμέρα Παρασκευῆ εχαθηκε ὁ ηλος κὲ ἐσκοτίδιασε
 ὅπου δὲν ἐφοταγε καθόλου κὲ ἦτανε ἡ ορα τοῦ γευματος κὲ γράφομε
 την θυμησιν νὰ βρήσκετε.

«Ἐν Μηνίῳ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐκδόσεως τοῦ 1680 ἀνήκοντι ποτὲ τῇ Μονῇ Φανερωμένης καὶ ἦδη τῇ Χριστιανικῇ ἐταιρείᾳ Ἀθηνῶν». (Ἀνακοίνωσις Γ. Λαμπάκη ἐν τοῖς Καμπούρογλου Μνημείοις Τόμ. Β' σ. 182.

438. 1761. — Ἐνθήμεσις εἰς τοὺς 1761 Φεβρουαρίου 17 ἐσκω-
 τώθηκε ὁ ἀγὰς εἰς τῷ Βατωπαίδι † καὶ ἐγηνε μαιγάλη φθωρὰ εἰς τῷ
 Ὄρος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκύναις.

Ἐν φ. 1246 τοῦ κώδικος 702 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 418).

Ἔσεται εἰς τὸ κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 554 καὶ προηγείται τοῦ ἀρ. 431α.

439. 1762. — Ἐτους 1762 Μάρτιος 2. ἐβάρσε πανοῦκλα σὲ
 ὅλες τίς ξενιτέγες καὶ τὰ Ἰωάννινα ἐμολεύτηκαν.

Χειρόγραφον σημεῖωμα ἐξ ἐντύπου βιβλίου τῆς ἐν Ἠπιέρῳ μονῆς τοῦ Προφήτου Ἠλία Βίτσης, ἐκδοθὲν ἀνευ τηρήσεως τῶν ἀνορθογραφικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Σάρρου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Ε' σ. 569).

440. 1764. — αψξδ' Μαίου. Ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, καθ' ἣν ἐτε-
 λείτο τότε ἡ ἐβδομαδιαία ἀγορὰ, ἐπιπεσόντες κατὰ τῆς πόλεως ταύ-

της (Καρπενησίου) οἱ λήσταρχοι Γαλδίας και Τουρκίας. ὧν ὁ μὲν πρῶτος Τουρκαλβανός, Ἕλληνας δὲ ὁ δεύτερος, ἔχοντες και ἑτέ-
ρους μεθ' ἑαυτῶν κακούργους ἐπέκεινα τῶν τριακοσίων, πολλὰ κακὰ
εἰργάσαντο τοῖς δυστυχέσι κατοίκοις, πᾶσαν μὲν τὴν κινητὴν αὐτῶν
οὐσίαν διαρπάσαντες, πολλοὺς δὲ αἰχμαλώτους ἀπαγαγόντες· ἐξ ὧν
και τινες (ἐν οἷς και ὁ Ν. Δέλης) ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ἀπέθανον, οἱ
λοιποὶ δὲ, μετὰ πολὺμηνον ταλαιπωρίαν και κακοπάθειαν, διὰ λύ-
τρων πολλῶν διασώθησαν.

Χειρόγραφον σημείωμα ἐκ καλαίου Μηναίου τῆς μονῆς Κουμασίου ἐκδοθὲν ὑπὸ
ἀνωνόμου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς και ἰθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Β' σ. 111 κ. ἑ.

441. 1764. — 1764, Μαρτίου ε', ἐγνήθη λιμὸς μαίγας και τι
νήκτα ἐγνήθη ἐκλειψις τοῦ φεγκαρίου και ἠβάσταξε δύο ὥρας.

Ἐν τῷ δευτέρῳ ἐξωφύλλῳ τοῦ Πατριακοῦ κώδικος ΥΠΑ' (Σακκελίωνος σ. 213).

441^a. 1764. — αψξδ^α: Ὀκτωβρίου ιη^{ον}: ἠρξάμην ἀναγινώ-
σκειν παρὰ τῷ διδασκάλῳ μοι κυρίῳ Μανασσῇ τήνδε τὴν ῥητορικὴν,
ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐλληνικῇ σχολῇ τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἰωάννης.

Ἐν φ. 1α τοῦ κώδικος Μηλεῶν 87 (Κεραμεὺς ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Ε' σ. 57. Χωριστοῦ τεύχους σ. 42).

442. 1764-1765. — αψξδ. Ἰανουαρίου 27 ἴδουσι τὸ κοινὸν
χρεὸς ὁ ὑψηλ: αὐθέντης Κωνσταντίνος Τζεχάνης και ἐνεταφιάσθη ἐν
τῇ Μητροπόλει.

αψξδ. Ἀπρίλ. 26 Δευτέρα ἡμέρα. Πρῶτον ἐκρέμασαν τὸν στόλ-
νικον Στεφανάκη και ἀποκεφάλισε τὸν Μιδελνιτζάρη Γεωργάκη
Μπαζέσκουλον εἰς τὴν αὐθεντικὴν κάτω πόρτα τῆς κούρτης. ἔπειτα
μετὰ τρεῖς ὥρας ἦλθε μὲ μεγάλην παράταξιν εἰς τὸν ἐκλαμπρον θρό-
νον ὁ ὑψηλότατος ἡμῶν αὐθέντης κύριος Ἰωάννης Στέφανος Μιχαὴλ
'Ρακοβίτζα βοεβόδας ἀπὸ βασιλεύουσας α' αὐθεντεῖαν οὐ πολυτεῖ ὁ
Κύριος ἀμήν.

αψξδ. Μαΐου 29 Κυριακή· ὁ υἱὸς τοῦ Νικολάκη Τζερβενβοδαλή
παχαρνίκου ὀνόματι Γεωργάκης Κλουτζάρης ἄρνας (;) ἀρραβωνι-
σμένος ὄντας πρὸ πολλοῦ μὲ τὴν κόρην τοῦ Θωμᾶ Κρετζουλίσκουλου
και (;) μεγάλου μπάνου ἀρχινῶντας τὴν χαρὰν γὰρ στεφανώθουν τὸν
ἐσφάλησαν εἰς τοὺς σειμένηδες αὐτὸν και τὸν πατέρα του και τὴν

ἰστεράνωσεν ὁ αὐθέντης μὲ τὸν Ῥάδουλον Σλατινιάνον πρῶτον μέγαν κόμισον εὐγάζοντάς τον ἀπὸ τὸ σφάλημα τῶν σεϊμένιδων καὶ αὐτόν.

αἴξε'. Ἰανουαρ. 2. Ἐσφαλῆσθησαν βαν' φορὰν οἱ ἄρχοντες, ἦτοι ὁ Κλήμεντος καὶ Νικολάκης Δουδέσκουλοι, καὶ Πουρβοῦλος Μιχαήλ οἱ Κατακουζηνοί, Ῥακοβίτζης Βῆρνικος καὶ Πάντος (;) Στιρμπένς, Πάνος Φιλιπέσκος, στολ: Μπελάτζάνος Ἰωάννης Μπαλιάνος Γρηγορέσκος Πανταζής Κιμπινάνος καὶ Ἰουνίου 25 ἀφέθησ.

αἴξε'. Ἀπρίλ. 9. ἡμέρα Σάββατον εἰς τὰς 4 τῆς νυκτός ἐγίνε σεισμός μέγας ἠγεμονεύοντος Στέφανος ὁ Ῥακοβίτζας.

αἴξε'. Μαΐου 13. ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν βαν' ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως ἐγένετο ἐπανάστασις παρὰ τῶν ἐκ Βουκουρεστίου ρουφετιῶν εἰς τὴν Μητρόπολιν συναχθέντες μετὰ βοήν καμπάνων ζητῶντας παρὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἀρχόντων ἔλεος καὶ συγκατάβατιν τοῦ δόσηματος ὁ δὲ Τουρνατζής μετὰ τοῦ ἀρχ: σπαθ: καὶ ἄγα Ὑψηλάντη μπεσλήδων καὶ Ἀλβανητῶν μὲ πιστόλια σόπες τοὺς ἐκατασκόρπισαν εἰς τὰς 4 ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ ἔκοψαν εἰς τὴν κάτω πόρταν τῆς αὐθεντικῆς κούρτης ἕναν Κόμανον μπογασιέρην γιργιοβλήν, ἕναν δοῦλον τοῦ Παναγιώτη Τζαούση καὶ ἕναν ράπτην, τοὺς δὲ σφαλισμένους ἐγκρίτους ἀρχόντους ἀπὸ τῆς καμέρας τὸ σφάλισμα τοὺς ἐμετοίκησαν εἰς τὰ ὀπισθεν μπίτζουρα διώχοντας καὶ τοὺς δούλους του μὲ σφοδρὴν φύλαξιν τους φυλάττουν.

αἴξε'. Ἰουνίου 3 ἡμέρα Τετράδη ἦλθεν βασιλικὴ προσταγὴ τοῦ σουλτάν Μουσταφᾶ καὶ ἐγραψαν τὸ τίποτας τοῦ Νικολάου Βραγκοβάνου πρῶτου μεγάλου κλουτζιάρη ζητῶντας τὸ μίρι 250 πουγγιὰ τοῦ Δραγιτζάνου Κοζλιτζάνου ἀνεψιοῦ του ὀποῦ ἐτούρκευσε.

αἴξε'. Αὐγούστου 18. Πέμπτη εἰς τὰς 7 ὥρας τῆς ἡμέρας ἦλθεν ὁ Καρὰ Ἀλλῆς τάταρης μὲ τὴν μαντζιλία τοῦ ὑψηλ: Στεφάν Βόδα Ῥακοβίτζα λαμβάνοντας τὴν αὐθεντείαν ὁ ὑψηλ: ἡμῶν αὐθέντης Σχαρλάτος Γκίκας βοεβόδας. ἐσφάλησαν τὸ πα: Δημητράκη καὶ Σταθὴ βον' βιστι: εἰς δὲ βασιλεύουσαν ἐκρέμασαν καὶ τὸν Γεωργάκη Σταυράκη πεθαμένους ὄντας ἀπὸ τοὺς σκεντζέδες.

Σεπτεμβρ. α'. ἐκίνησεν ὁ Στεφάν Βόδας ἀπὸ τὰ ὠδι μὲ τὸν Καπετζῆ εἰς Μυτιλήνην.

Ἐξέβωκεν ὁ κ. Δ. Σάρρος ἐν Δελτίῳ Ἱστορ. καὶ ἔθνολ. ἑταιρείας Τόμ. Δ' σ. 570 κ. ἑ. ἐκ τοῦ ἀποκειμένου παρ' αὐτῷ χειρογράφου ἐγκολπίου, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀνωτέρω ἀρ. 420.